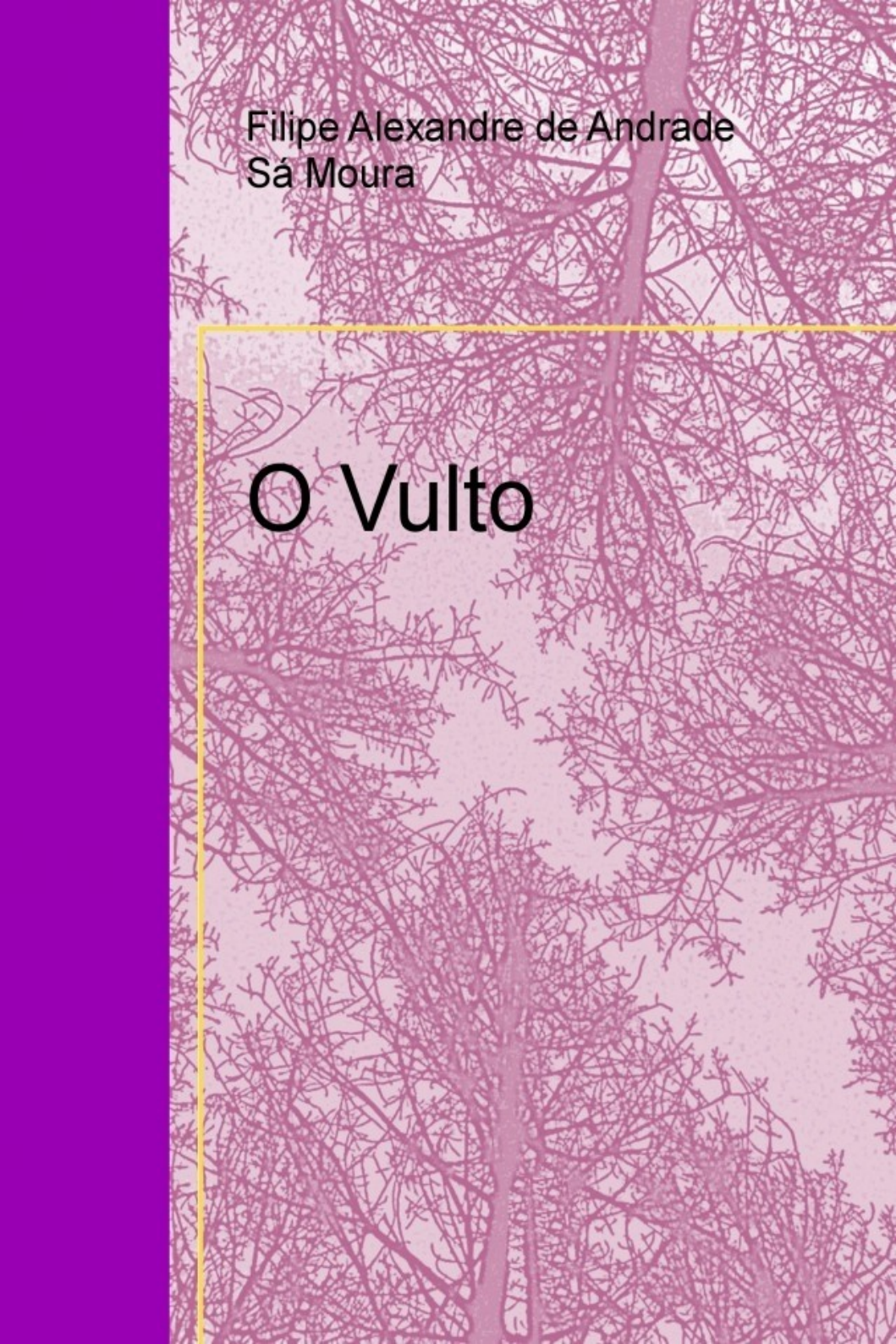

Filipe Alexandre de Andrade
Sá Moura

O Vulto

Фигурата

Обичам те повече пъти, отколкото
сърцето ми може да бие...

I Breathe Out| You Breathe In| The Same Air| Of Loving I'm all the

colors to paint your World...

... за мен, за теб и за тези, които ме обичат

Един ден...

Посадили сте корен... в

сърцето ми... Днес това

дърво...

Това се нарича любов за цял живот... Тя никога

не може да бъде откъсната...

Защото тя живее... В

мен...

100% оригинално съдържание

Filipe Alexandre de Andrade Sá Moura filipe.sa.moura@gmail.com

понеделник 30th

април 2007 г.

Трансформатор

Баланс на сияещите сили, които
преобразяват реалността.

Разпределително

табло Управлява позициите и
направленията на универсалния ток.

Слънчева светлина

Осветете вътрешността си
неясна земна природа.

11

Свещиц фонтан

Те
падат като капки на земята в този
фонтан на живот и сияние.

Lighthouse

Той непрекъснато търси движението на
аномалията.

Електрошокове

Шумните нерви мигат със сърдечни
електрошокове.

Електромагнитни вълни

Вълнообразните мисли се въртят напред-назад в
кръга на вълните.

Електрически ток

Този ток, който ме отвежда до кръга на
вълните, преминава през тялото ми.

Електрически импулс

Разтърсват ме импулси, които се
разпространяват електрически.

Светлината на истината

Истината блести ярко, когато е открита
импулсивно.

12

Затъмнение

Гласовете, измъчвани от светлото
усещане за съществуване, са заглушени.

Светлина на свещи

Избухване на болката
натрупан разтопен восък.

Електрическите

врати се отварят плавно с почукване, но се
затварят без време за отваряне.

Верижни триони Прережете
вибриращите корени на омразата
към тъмната енергия.

Фигурата

Електрошок

Електрошок в светещ дим, който
изтрива паметта.

Електромагнитна турбуленция Безкрайна
електромагнитна турбуленция кипи в
съзнанието ни.

понеделник 30th
април 2007 г.

13

Наелектризиращ лъч

Подобно на наелектризираща мълния,
която парализира енергичния ум.

Диаболични светлини

Всяко същество притежава
наелектризираща дяволска светлина
от проблясъци.

Мигаща светлина

Мигащите светлини ме измъчват
протичането на непрекъснат ток.

***Непрозрачна
светлина***

Непрозрачните светлини осветяват
чудотворни същества в тъмната светлина.

Електрически
проводници През тялото ми
преминават електрически
проводници, които вибрират с
енергия.

10. електрическа верига

Изкачвам се нагоре и се насочвам към 10-ия електрически
кръг и там има непоправимо прекъсване на
електрозахранването.

Електрическо падане
Електрическо падане върху думите за
екстаз и усещания.

Леко рязане

Остри, ярки отзвущи,
сияещи от светлина, те хващат гласа, който прекъсва.

Проблясваща тъмнина
Ходещите същества с очна
ориентация мигат неясно.

Флуоресценция

Те разцъфват и падат като гръмотевици във
всички посоки.

"Засенчване
Пронизващата мълния засенчва
удоволствието от усещанията и погледите на
другите хора.

Incandescence

Дълбоки дъги пресичат душата ви, задържани от
електроди - динамични, нажежаващи се шокове.

Electrocutable Като
оттенък в окото ми
запечатва несъответствията в чувствата, които
изискват силна и решителна светлина.

Отсъствие на здрача

Нежно се обгръщам с острите светлини на моето
същество, нежно се наслаждавам на
светкавиците.

Спомени Събуждам
се погълнат от светъл ден, подготвям се да изляза от Мрака
и със Силата
на Светлината, ще раздавам сила и енергия на
цялата Съзвездна общност.

15

Сряда, 23 май 2007 г.

Заплашителна светлина

Те заплашват тези възстановителни светлини
които ни измъчват и предвещават опасност.

***Светлината на
присъствието*** Онази светлина, която ви съпътства в буколическите
моменти и с която не можете да се сблъскате тайно.

Червена светлина

Интензивната, блокираща нервите, ускоряваща
червена светлина.

Шок

Шокове запалват и замърсяват умове без импулси
разпространение.

Фирмена светлина Осветена,
това, което не е дадено и не се
чувства фирмена светлина.

Thunder

Звуци от гръмотевици и трошене
жаден за удоволствие.

16

Мощна светлина

Мощни светлини осъждат
живее чужд на инструкциите на гласовете

Проклет

Като мощни, разкъсващи лъчи, които прекъсват
невъзможни за връзване връзки.

Матирана светлина

Засенчено съзнание
в които проникват огромни лъчи светлина.

Интензивна светлина

Мъглите черната светлина блестят ярко

Светлинни космически

Като дълбок, проникващ космос, който успокоява забравата на душата.

четвъртък, 24 май 2007 г.

Силата на

светлината Лечебната сила на светлината ми освети на разума в препуциума на отчаянието. Това

Светлината ме насочи по посока на екстатичното течение

на всекидневието, осветяваше ми болното и неразумно бъдеще, защото
тогава да... 17

мен и светкавица като динамит, лишен от удоволствие

лошо. И

така, да, излекуван от нейната светлина движение, аз излязох от калоричните черва на строгостта и точността. Но не знам дали тази светлина ще освети миналото ми, защото се страхувам, че тя няма светлина, която да работи с енергия. Така че има два полюса, две крайности на енергията. И мен ме порази положителната и лечебната, а не тъмната и призрачната. Тази светлина идва от яснотата на емоциите и рационалността в полумрака на непосредственото и импулсивното, без преход и непрозрачно за сетивата, а не за чувствата вградени или заковани.

Светлината е силна, интензивна и ще изгори с лъчите си всички, които ѝ се противопоставят. Присъединете се към светлината, чувствата, емоцията, удоволствието да живеете и да се наслаждавате с пълна сила на това, което ни движи на земята и ни дава енергия, която не е задължителна, защото един ден светлината ще угасне,

Няма да има повече енергия и импулсивна сила, хвани таланта, който имаш, и се впусни в него като режещ син лъч, за да се проветриш от неизживените задушници и злонамерените, пронизващи мисли, които ни превръщат в жертви като бразилски звуци без светлина, която да ги подхрани. Затова искам да кажа, че във вас има светлина и има гръмотевици, бури, енергии и светлина, по същество ясна, чиста светлина в най-чистата ѝ форма.

примитивен огън, този огън, който ни пресича и храни, а понякога и изгаря, така животът се състои от преходни и противоположни светлини срещу самия разум или усещане за енергия, което ни дава силата и жизнеността да устоим на техните размити и безсилни удари, които се обвиняват и намират оправдания за участието си в каузи, няма светлина без енергия и всичко има енергия, всичко има своя светлина, движение и течение, това е самото битие, което ни плаши и толкова често ни завладява.

18

пред които стоят странни обвинения, които не разбираме, защото не са решителни и не се осмеляват да се сблъскат с друга енергия, а по-скоро се опитват да угасят нейната светлина, но тя присъства и сякаш се разкрива, прониква в сетивата на зрението и ни показва яснотата на мисълта чрез мълчанието на времето, и сякаш мълчалива се втвърдява

мнение и се наслаждава на безславните неспособности, които другите предават чрез отрицателни или положителни енергии. Но е факт, че светлината на Синия лъч плаши, но приветства в тази енергия всеки, който иска да се пренесе в нея, и то със скоростта на светлината, на мига, на секундата, на частта, на момента, а моментът е мигновен.

положителен или отрицателен ефект. От друга страна, разкъсващото въздействие на черната фаика се появява на неутралния полюс на чувствителността и се пренася в лудостта на живата енергия, която жадува за удоволствие и сияние.

Съветвам те да използваш собствената си енергия, за да бъдеш поразен от Светлината, и ще се размажеш в усмивка, огнена като пепел, лишена от топлина, но бясна, когато си развълнуван. В другия квадрант имаме Синия лъч с неговите непоклатими мисли за лампичките на коледната елха и стреса, който ни докарва до разсеяност. Синият лъч знае своя път, посока и ориентация и има проникателността да рамкира енергии и фотони, възможни къси съединения, но жив и импулсивен, той винаги се движи със скоростта не на светлината, а на синия лъч. Именно в този преход на енергията се сблъскваме с прагматичните, неефективни, но пречещи енергии, които ни пречат да изживеем мига. звуков, но не толкова мощен.

Като пряка конфронтация, потиснати от светещите хора, се появяват непрозрачни светлини, които изкривяват реалното и изглеждат нереални. 19
което е реално и изглежда нереално, но има и фиктивни светлини
това е силата на светлината на въображението.

Син лъч

Разгневен, Синият лъч нахлува в съществото ми,
сияещ с енергия, която се излива от мръсните пори на
предразсъдъците и нетолерантността, които този Син
лъч ще порази.

Изкуствена светлина

Светлината, произвеждана от всички
същества, е обвита в безсрамна изкуственост, която е трудно да
не бъде изпъстрена с безобидни изкуствености.

Вторник, 29 май 2007 г.

Лазерна светлина

Тази лазерна светлина е проникваща и невидимо прониква дори в невидимото и незабележимото.

Той е ясновидец и майстор на предположения и кръстопътища, които са чужди на ясновидеца. Незабележим и безобиден, неговият лъч засмуква мислите и предубежденията с отрова до самата отрова и нейния антидот.

Таванска светлина

20

Този дим пронизва светлината на съзнанието, обвито в парцали от спомени, разбити на свободни глави за посока и действие, това моторно действие, което охлажда ешелона на френетично, бавно и масово мислене.

некоординирани.

Прониквайки в безделието на момента, той се увлича и разпръсква

Мозъкът се осветява

и възбужда при стимулиране с електрически ток.

Това е странстване.

То се усилва в телесната маса и разпространява хипнотична и парализираща светлина, подобно на отприщване на римите на

безсмислени думи.

Тези тавански светлини влизат в главата на всеки с еkleктични корени на авангардното

инженерство. Някои хора имат малки маймунки, други - само тавани, трети - тавански лампи, които засенчват главния вход, иска ми се да мога да проникна в таваните със спомени, мисли, накратко - живот, изживян без големи каузи, но ми се иска да мога.

със спомени.
Спомени, които осветяват тавана завинаги, а някои са винаги
отворени или затворени.
куфари.

сряда 30 май
2007

Мълния

То се нагрива, потъмнява и става неподвижно и мълчаливо, но скърца и шумът, който се чува, е задъхан и завладяващ, заразен от гнева на живота и присъствието.

сред други светлини и осветителни тела или дори обикновени
Преминаваща тъмнина, която е белязана от въздишки и прекъсва най-нажежената тишина. Онази мълния, която изтрива съзнанието ви, белязана от издаването на красноречиви стонове и която ускорява действията, пренебрегващи усещането за възможност да бъдете неподвижни в момента, в който друга мълния удари в този свят.

21

Пепел от светлина

Пепелта, която те беляза с топлината на яростните железа и
пепелта от светлина
от миналото и вездесъщото бъдеще, което не сте забравили което
се бунтува срещу вас. Прекъснете импулса на момента
и се разпростира бавно, съзливо и изпепеляващо, казвайки ти
да се овладееш, и те хвърля в кладенеца на светлината, който потъва
в спомена за несъдържателните думи и излива жаждата си за
светлина. В

Изгарящата пепел на едно вълшебно тяло, което свири и мига в сърцето ви, изгарящо от желание за нещо, мъжествено и мъжествено или женствено и чувствено, този двойствен характер се изправя срещу вас като двойствена личност, която не се поддава на нито една от двете страни. Тази пепел от светлина сгрява тъмното и лекомисленото и има в топлината си защитата на дъждовете, които са погълнати и които се разпространяват през континентите и пространството без време.

***В светлината на
удоволствието*** Онази светлина, която нахлува в нас и ни представя луксозни прозрения и ни води към безбройните де-примитивни удоволствия и тревоги на химията на седен- тарното удоволствие.

22 Същото може да се каже и за другия, но не инкрустирано, а отпечатано върху наивните лица на чуждото удоволствие, които осветяват битието на чувство или емоция.

Емоция, която усеща чудотворно и великолепно удоволствие и облекчава контракциите, предизвикани от излишъка на удоволствие, излишък, който ни пренасочва към другите. сетива и удоволствия.

Що се отнася до светлината на удоволствието, тя се развива и подхранва от пристрастяване, което не отстъпва и не се колебае и се сблъсква с косата

луд от удоволствието на отказа.

Хипнотична светлина

В хипнотичното лице на светлината се долавят чувства, които подсказват желанието за пристрастяване към тази светлина, която ни кара да се зареждаме с енергия и да вярваме, че има светлина.

Чрез него ние сме взети без кредит или дебит, ес-

като хипнотичен живот на трансцендентни същества, които са
пристрастени към хипнотични източници на удоволствие.
Пороци, които бушуват в косите и веждите, натоварени със
скромност и безделие. Трансцендентна, тази светлина, която ни води
към нови предизвикателства, еднакви по мисъл и различни по
реакция, реакции, които са необуздани и чисти и които се сблъскват с
чистото желание да имаме светлина, да бъдем подхранвани от нея и
водени от ронливите камъни, които се събират като глина при
нагриване.

Четвъртък, 31 май 2007 г.

23

Интензивна

светлина Интензивна, тази светлина се разделя между телата,
отчуждени от движението, и се колебае между два пътя, които са
лесни за осветяване, но без никакъв електрически ток, тя е
самодостатъчна и се поддържа в горчивината и отчаянието на
системната хипноза, която ни храни и развива. Но съзнателно тя е
толкова интензивна светлина, че улавя и самопредава сили дори
когато е изключена.
четвъртък, 14 юни 2007 г.

Психеделичен гръм

Психеделиците се преплитат в шума на смелите гръмотевични бури,
които поддържат и засилват ненормалността, идваща от това да
бъдеш обхванат от тази психеделична буря.
Е, кохерентната светлина е изкоренена тук, без сили

или люспи, това би било само претекст за аномалността на черната гръмотевица, която се затваря в клетки и хърка в най-странните и дълбоки чувства на поглъщане на разума, защото излиза, скърца и се движи без ни най-малка тайна, очевидно свят на

Психеделичните светлини сполетяват всеки, който иска да се изгуби в тях или да се наслади на предубедени зашеметяващи удоволствия, оцветени със застояли коси цветове, без желание за създаване или просто за разпускане.

Проникнати от духа на фрагментите на мисълта, всъщност фрагментарни, са всички онези, които си представят друг свят, далеч от смущенията, които ни дразнят, както когато си чешем очите или просто мигае. Това движение, отчуждено от други движения, възпламенява и разпръсква далечни умове, забравили за простия факт какво е да бъдеш раздвижен.

или развълнувани.

Гръмотевицата е психеделична и плаши духовете, без те да се проявяват, тъй като не съществуват, това е паралелна реалност на слухове и непримиримост като страшилището, а тук никой не се храни с причудливи личности и познавачи на предсъществуващото, въпреки че то всъщност не съществува.

За това всичко, което е нереално, има вечна история, но и страх, страх, който ни изтласква към хоризонт от пет измерения, многогълен и линеен, но неподатлив и дори недостъпен за каквато и да било следа, следа, която представлява полукълбата на трансцендентната и апотеотичната мисъл.

Идеите не разцъфтяват и не растат от нишките на разсеяния разум, а от импулсите на характерите.

вече видяно и запомнено, имитиране на движения и адаптиране към момента, но всичко това съзнателно и минимално изчислено. Без изчисление гръмът е истински и

Тя е непредсказуема, притежава неподправена спонтанност, така че е абсурдно да се мисли за друг източник на психеделична енергия. Главите от миналото се гърчат и смилат, а сега се превръщат в жълти листа и се изяждат от библиофаги.

И без никакво упорство те сплашват остарялата памет и направеното и направеното по техен вкус.

Заобиколени от измервателни уреди, абисинските етикетировачи се поздравяват един друг, а гръмотевицата на Абисиния се смее.

В светлината на

миналото Те увещават онези, които живеят в светлината на миналото, онези умиращи хора от отвъдното, които нахлуват в небесните тела в про- минентния факт на случването, на непосредственото.

Но всички тези въпроси са свързани със светлината, с по-интензивната светлина.

или по-малко, но това са енергийни лъчения, които не са съвместими с миналото, дори не са от миналото. Следователно миналите светлини излъчват ра-

25

Най-важното е те да не засенчват никаква сияйна и лъчиста светлина, която бихте искали да включите по всяко време.

миг, импулс или момент. Защото миналото се пресича с настоящето, мига, импулса, секундата или частта, но не влияе на енергийния му поток или на неговата яркост.

Затова винаги сме в час с мощната, прозрачна светлина на екстатичния ток, който прорязва вятъра в лицето, удоволствията, лишени досега от намеренията за въртеливи движения около удоволствието да правиш светлина или да бъдеш осветен, защото това, което има значение, е силата или напрежението на интензивния ток, който отрицва електрическия импулс, който, просто гледайки, предава на светлината на своето минало, по-малко интензивна светлина, излъчване от минали животи, но което не направлява принципа на отрищената светлина.

на движението на импулса на светлината без маска, изживяна в секундата, в мига, с едно кликване и това е всичко, светлина в острия и опасен поглед и изгарящите погледи на завистта и омразата, които просто пълзят около светлините на миналото и се прилепват към небесните тела с радиация. Е, радиацията си е радиация и това е замърсяване, така че няма нищо по-силно от това да включиш светлината си в момента, по всяко време с целия ток, без радиация, защото никоя светлина не е по-силна от друга, това наистина е въпрос на радиация, и не ми давай тези вродени светлини, защото всеки има своя чиста светлина, жадна за воля и въображение и чиста енергия за развитие и съзидание. Светлинна магия, която има цветове в своята светлина, отразена в нюанси на слънчево жълто, енергични.

Всъщност няма много светлина, има само огнища на съществуване. оставаща и балансирана тенденция да се обективира това, което не може да бъде визуализирано. Така че то не съществува, не е реално, то е резултат от мощния лъч, който ни загатва за

информираност. Но

какво, по дяволите, е съзнанието?

Това, което наистина е съзнателно или несъзнателно, е бариера, която не може да се материализира, независимо колко смисъл има и колко разбираме, че всички сме насочени към мига. Този упадък да материализираме предварително замислени бариери и да казваме, че има непреодолими вериги, когато всъщност в действителност няма бариери. Следователно всичко е въображаемо и реално или нереално.

Всички ние живеем в същото това течение на илюзии, на жажда за други духове, която всъщност не ни засяга, защото няма или всъщност няма преграда между желанието и светлината на несъзнаваното, която винаги присъства в съзнанието и която запазваме за себе си, защото мислим за течения, но и тук няма течения или импулси,

има въображаеми небесни космически същества, които живеят, както се казва, в светлината на миналото, от мнозинството, което е решило, че светлината трябва да има сила или мярка, но отново, кои са те, за да се намесват в светлината, светлината не е докосната. Гледаш светлината и я гледаш, докато не угасне

петък, 22 юни 2007 г.

Естествена светлина

Няма нищо по-естествено от тази ясна и естествена Светлина, защото е естествено да се съобразяваш с нея. Съображенията, негодите

конфликти, просто индулгенции, които служат като

Това е натрупване на нагласи и проблеми, които са осъзнати, но не са толкова дълбоки, защото са естествени. Между естественото и светлината няма и най-малък сблъсък, затова естественото ни обгръща и ни кара да се чувстваме спокойни и уравновесени, защото всичко е нормално и естествено.

Въздухът, естествената радост, която ни заобикаля, която бие и бяга, и най-вече, за да, нежно докосване за тези, които ценят леки пушеци.

27

сряда 27th
юни 2007 г.

Светлината на ядрената

енергия Мощен източник на енергия излъчва към нас трансформации и психологически мутации, така че ние се смятаме за засегнати от тази ядрена енергия. Тази жива светлина енергията расте със светлинното въздействие на съществото, което е трансцендентно на мутациите и което всъщност не ги понася, а като паун прониква в импулсите, които възприемаме и които ни карат да действаме. Този импулс е динамичен и ясен, с експлозивни излъчвания. Ето защо ще имаме максимален експост в неговата енергийна сила, това ще бъдат ядрени агенти, които коригират и разрушават светлината, която е невъзможно да се дебалансира, защото е максимален изразител на силата на трансформацията. А няма нищо по-силно от трансформацията, от онази промяна, която ни издига и ни дава сила по отношение на света.
излъчване.

28

Психотропни светлини

Сякаш по магия или хармония, те се приземяват и се носят и размахват онези психотропни светлини, които ни очароват и променят реалността, която искаме като добро желание, но която е предвещана от лошо предзнаменование, когато се върнем от този свят, където като машина на времето ни отдалечава от реалното измерение и ни пренася в света на фантазията, нереалното или удоволствията.

Ето защо има трето измерение на сетивната активност и тъмната енергия, когато се разглеждат от гледната точка на други хора, които са луди за реалността на това, което е вредно за тях. психотропните светлинки, които се утвърждават в различни перспективи и сладострастни измерения и на които се наслаждават онези, които се задържат в спорадични епизоди. Няма противопоставяне между светове, светлини или реалности, защото самата природа е светлина.

петък, 20 юли 2007 г.

Гръм

Като горчив и светъл пробив бушува гръмът, който храни Земята на оцелелите от аморфната и прозрачна светлина. Бежанците в слепите тела на горчивината изливат неконтролируем гняв, подхранван от тази лава от светлина и сила. Тя изгаря и подхранва светлината на съществото, което се оставя да бъде нападнато от тези внезапни затъмнения в мрака, отсъстващ от светлина и подчинена сила, и което се оставя да бъде затоплено от магмата на енергийния гръм и потенцира щастието на светлината. Щастието на светлината в светлинните лъчи на нехарактерните същества.
cos на съществуване.

29

събота, 21 юли 2007 г.

Генератор

Генератор на любов или генератор на любов!

Какво подхранва това неvirtуално плътско желание и тази емоционална връзка на прозрачната целувка, която жадува за нещо жизненоважно за развитието на емоционалните и електрическите енергии на връзката.

Този генератор подхранва егото и личностите със скрити лица в ежедневно представяне, например когато или вечеряте, или водата, която подхранва ежедневно ви енергия.

Без маски и съзливии мисли, ние сме в действителност енергията на любовта или в любовта на наелектризиращата, режеща енергия на пронизващите погледи и представител на любовта и самотата, която се захранва от кабел, който никога не се прекъсва, енергия, която е нетленна, но истинска, винаги!

Винаги наелектризиращ, погледът му жаден за желание и малко търпение.

Измислени от монотонността на дните и косите лица, които не представляват нищо в тази електрическа среда, те са разхлабени нишки. Впуснете се във въображението на вродения и отприщен двигател на реалностите, но със задухата на мигновения контакт. Контакт, който е от съществено значение за моторния живот, мотор на реалността на консенсуса за присъствие и неприсъствие, но откъснат от други реалности, които са почти незабележими за желанието на съзнанието, но които то не разпознава.

е там!

Тя винаги е там в смисъла на непосредствеността на възможността, така че средствата могат да бъдат само воднисти изплъзвания в мислите на генератора на любовта на средства и налични ресурси; що се отнася до генериращата любов, тя винаги е свързана и нащрек за всякакви неvirtуални и контролирани средства със самото същество на снизходителност, така че не може да се отчужди от удоволствието, което генерира, и се размножава в онези вечно присъстващи лица на част от душата, която винаги сте искали да задушите.

Защото не можеш да отчуждиш нито една част от енергията, защото енергията е единна и мултикултурна в усещането си за удовлетворение, удовлетворение, което развива различни реалности, защото сме виртуални и въображаеми, само в присъствието на другите или в самото огледало крием новата регулираща енергия на духа на неутронната енергия, които са истинските животни на светлината. Светлинните дракони могат да светят!

Електрически ток Този

ток, който преминава през нас и ни съживява всеки ден, ни дава силата и мимикрията на светещи и ходещи същества, да! Ходещи, защото той може да бъде силата на светлината или на болното и оздравяващо потисничество, което се изправя срещу дуалистичната и потискаща реалност.

Вместо това се хранете с позитивността и трансцендентната реалност на химичните и антихимичните вериги, които подхранват духа на иновациите и удовлетворението, удовлетворение, което е толкова лично и непредаваемо, колкото и хранилките на неистовите състезания без удоволствие, но които привличат ума в магнитните вълни на мисълта и на

предаване. Предаването на мисли е реално

и магнетизира и развива вериги, които никой не може да отрече, и тези вериги имат ток, който се разпространява в безвремието на потиснатите усещания и удоволствия, защото всички ние от самото начало сме бета-блокери на външните енергии, но те усилват жаждата ни.
да живее.

Затова тези импулси влияят на разсъжденията ни и понякога в мисленето ни възникват или се развиват конфликти, но те могат да донесат електрическо щастие, което с вълнението на портите ще ни доведе до реалността външни.

Синя светлина

Предизвикана от силни емоции, синята светлина преминава през мостове и стълбища и се влива в силата на чувствата, които подхранва, и развива този духовен потенциал.

Със своите свръхчувствителни лъчи тя обхваща красотата на преходността на красноречивото приятелство, което копнее за нещо по-синьо, по-силно, по-интензивно и развива в нас съзвездия с дълбоки последици от усещането и отчуждението в тази Херцова вълна.

Тази сила въздейства на косите умове, лишени от усещането да живеят в нюанси на синьото, тюркоазено синьо, което въздейства на дълбокото и трайно приятелство, носи в себе си магически лъчи на лудост и удоволствие, любители на рядката красота и ободряващото синьо. В нишките на интензивността на здрача то развива и предава енергия, която приветства и защитава злините и удоволствията с благоговение и мълчание, не, това не е маска, която ни мами и ни загатва за абстрактна мисъл, това е силна синя светлина, която усилва реалното и въображаемото удоволствие, но тя въздейства и винаги въздейства на тези, които са пренесени от нея.

за вътрешно и трайно приятелство. Тя се влюбва и, сякаш лишена от разум, но който служи за храна на емоциите, идва и носи наслада удоволствие и похот, това удоволствие е калорично и нахлува във всичко

и това е неистово вълнение с тази синя светлина, която лежи и се навива в натрупването на енергии, които се изпразват с течение на времето, но не изчезват в настоящето бъдеще, с други думи, винаги има тази защитна светлина, която не ни позволява да се развиваме по отношение на неконтролируемото светлинно удоволствие.

понеделник 23rd
юли 2007 г.

Електрически кабел

Вибриращ ток на тревожност преминава през телата ни чрез електрически кабели, които захранват надеждата и нещо ново и невероятно, което ни оставя статични в движенията ни, но с ускорено и тревожно мислене. Парализирани от движението, напрежението, което ни рамкира в реалността, се покачва и с контролирани и премерени движения се спускаме по стълбите на мисълта, където ни свързва един с . По тази стълба на мислите ние категоризираме поведението, лицата и движенията си и се вписваме в спускането и изкачването на моментите от живота. Светлината захранва ескалатора, който ви отвежда нонстоп в лудостта на реалността, която преобладава в 21-ви век, енергии, магии, фантазии, всички с привидни хармонии, но внимавайте с крачките си, не всеки ходи по стълбите

33

животът е влакче в увеселителен парк, има хора, които изкачват стъпала и се издигат, и преди всичко някой ги подкрепя, достатъчно ли е това?

Или става въпрос за баланс? Балансът на силите е от основно значение за равновесието на движенията и на спусканията и изкачванията на нивото на всяко същество, но не всеки заслужава да слиза или да бъде подкрепян по пътя нагоре.

наранявания или спирания и това ще ви отведе до светлината на мислещото същество.

Без баланси на външни сили, които могат да отстъпят, стъпките са твърди и се захранват от кабели на надеждата, че ще достигне най-важния електрически кабел на цикъла на живота, тази енергия, която храни Земята.

Вторник, 24 юли 2007 г.

Ефервесцентна

светлина Тя пада и се разлива, разрежда се и се разширява в клоните на светлината на едно непобедимо желание, защото е илюзия като всички ефервесцентни отблясъци на светлината, които после се разпадат, когато се сблъскат с реалността. външни.

Надарени със злоба и фалшификати, спорадични епизоди на лудост от избликващо желание като любовта, която се разширява и замърсява, окупира всички мисли и се оставя да бъде доминирана и подчинена, това е обменът на съживяваща енергия, избликтът, който никога не угасва, светлото съдържание е налице.

34

Петък, 27 юли 2007 г.

Осветено небе

Няма нищо по-силно от желанието да се постигне съвършеният баланс на осветеното небе, защото звездите са тези, които му вдъхват живот и пренасят мислите и идеите или всъщност от желанието към реалността.

Няма нищо по-красиво от небе, озарено от констеларни енергии, които изискват постоянно взаимодействие между звездите, а силата на звездите е уникална. Както казвам, няма нищо по-силно от душа с небе, озарено от волята и желанието за промяна, а взаимодействието и докосването на звездите магнетизира мислите.

неделя, 29 юли 2007 г.

Изтичане на енергия

Плаши ме как енергиите отиват в дим без пламък, това не е желание да се тълкува космическата реалност. Разочарован съм, когато жизнените енергии се потискат чрез приспособяване и кристализиране на чувствата - това несъмнено е маскарад за политическа коректност. О, душо на чистата енергия, превърни се в магия и полети над умовете, които нямат импулсивно течение за истинността на фактите и постоянната мутация на нещата, промяната са етапи и цикли, през които всеки преминава и се развива, но никога по пътя.

от страха и страданието на чувствата. Освободете себе си и да се разшири и най-вече да изпита мутацията на живота, тази промяна, която ни движи.

35

вторник 28th август 2007 г.

Светлината на живота

Страстите на лудостта са потопени. Защото ние инстинктивно обичаме и искаме да бъдем обичани.
дос.

Страстите и разочарованията проправят пътя към различни илюзии. Заблуден и влюбен, аз се фокусирам и съсредоточавам върху цялата методология на истинската любов, която пробива през всяка-

или лъжа.

Намирайки се голи в полето на действие на обичания човек, ние се сблъскваме с истинската идентичност на съществото, така че да бъдем обичани изисква от нас да сме дълбоко наясно защо сме обичани, и все пак е налице необходимата дихотомия на доброволно отдаване и обичане, тази диалектика предполага, че $1+1=1$, когато логически никой не може да се наслаждава на нищо.

Така че логически $1+1=2$, правилно, но поведението няма да е продуктивно, ако резултатът не е техническо равенство в нагласите, ценностите и поведението като цяло, така че тогава има една позиция в средата на любовен живот.

Разбрах, и тази истина ли е единственият източник на удоволствие, или индивидуалистът иска друго действие?

действие като истинска свобода.

36

Е, не съм живял достатъчно дълго, за да премина през следните етапи, логични или нелогични ще решат няколко от вас, не искам да съм абсолютно сигурен, затова от време на време си се представям като задник, а в днешно време е трудно да има истински задници, има изкуствени задници, които мамят, но тези, които наистина се поставят в тази роля понякога, вземете си мнението. собствени заключения.

Аз не съм тук за това, всъщност имам своите страхове относно лудостта и нагласи, които не споделям, тъй като лудият е луд само при определени обстоятелства и когато е преценяван от другите, с други думи, често зависи от "местообитанието". За да се отклони малко от тези разсъждения, бих искал да кажа, че съм луд, че съм харесал няколко души и затова никога не сме доволни, искаме повече

любов и все повече и

повече... Защо толкова много любовна амбиция, както се изразих.

Взимам си го обратно, като казвам, че всички ние сме свободни

да правим глупости в любовта, ние сме уязвими и
често се манипулират. Искаме да
вярваме, че е вярно, че обичаме, защо, защото сме били обичани,
онова чувство, което събужда обичта и задейства мъдростта на
живота, актът на обичане и предаване на тази любов ясно и
спонтанно, казвайки искам, защото имам право да бъда обичан,
защото тогава се обичаме и даваме светлина на живота чрез едно-
единствено, сърдечно усилие по пътя без сълзи.
но или болка.

Наслаждавайте се на едно прекрасно същество, което ви дава дара
на

Максимална енергия на прогенитора.

Светлината се възпроизвежда в лъчи, които осветяват самия
Слънчевата система, повяряйте ми.

Светлината на любовта никога не може да бъде уловена на
далечен хоризонт, защото тя се разпространява чрез контакт.
тези съживяващи енергии.

37

И направете така, че уравнението да нарасне на $1+1+1+1+ \dots =$
по-безкраен. Е,
в областта на любовта има магнетични сили, съблазнителни сили,
които привличат желанието да се опознае и удовлетвори
желаят или просто се наслаждават.

събота 1 септември 2007 г.

Енергийни асоциации

Светлина : Топлина : Слънце : Сила : Сегрегация : Слюнка : Целувка
: Споделяне : Усещане : Радост : Парти : Рожден ден

: Години : Възраст : Старост : Търпение : Упоритост : Постигане :
 Жертва : Болка : Лечение : Лекар : Здраве : Жизненост : Енергия :
 Сила : Импотентност : Фрустрация : Страдание : Падане :
 Световъртеж : Замааност : Лудост : Болница : Хоспитализация :
 Лишения : Желание
 : Искан : Искан : Печеля : Побеждавам : Битка : Война : Смърт :
 Загуба : Изчезване : Отсъствие
 : Самота : Мисъл : Творчество : Изобретение : Лъжа
 : Жестокост : Неморално : Наказание : Наказание : Порицание
 : Глоба : Полиция : Защита : Безопасност : Стабилизиране : Равновесие :
 дисбаланс : аномалия : болест : психиатрия : помощ : терапия : клиника
 : инжекция : медицинска сестра : морфин : наркотик : илюзия :
 разочарование : тревожност : нервност : напрежение : кавга : бой : боец
 : Победител : Състезание : Състезание : Адреналин : Страх
 : Страх : Съмнение : Въпрос : Отговор :
 Въпрос : Любопитство , Интерес : Удовлетвореност : Удоволствие
 Оргазъм : Усещане : Съвест : Отговорност : Виновност : Виновен :
 Невинен : Свободен : Свобода
 : Справедливост : Честност : Истина : Искреност : Транспарентност :
 Невидимо : Нереално : Несъществуващо : Въображение : Творчество
 : Сън : Сън : Почивка : Спокойствие
 : Спокойствие : Спри : СТОП : Знак : Символ : Рисунок
 Молив : Гума : Гума : Път : Пътуване : Транс-порт : Влак : Нишка :
 Игла : Шпилка : Шиене : Операция : Интервенция : Промяна : Преход
 : Етап
 : Мащабиране : Класифициране : Индексиране : Условия : Думи : Фрази :
 Диалог : Комуникация : Изразяване : Демонстрация : Презентация :
 Въведение : Преамбюл
 : Интроит : Книга : Лист : Дърво : Природа : Вятър :
 Въздух : Море : Огън : Земя : Слънчева система : Енергия : Светлина :
 Мощност : BLUE RAY :)

четвъртък 4th октомври 2007 г.

Енергийно съживяване

Живейте неудовлетвореността с

удовлетвореност

Светлината на

просперитета Аз съм всички цветове, които могат да

нарисуват твоя свят

39

неделя 7 октомври 2007 г.

Парализираща светлина

Нещо ще ни накара да спрем, ако не искаме да продължим, но защо да спираме, ако това е действие, което се случва и генерира емоции, усещания и стимули, защо когато някой реагира и реагира на нас, действие, приятели, търпение и интелигентност, за да разберем другия, който се сблъсква. Това е въпросът: защо да освобождаваме енергии, които ни парализират, сякаш сме неотзивчиви деца?

Смелост, приятели, думата е заповед да бъдеш съден, а кой ще бъде съдникът на разума, кой ще бъде нормален и ненормален... никой!

Всички имаме вяра, а аз вярвам в тези, които имат вяра, съмнението в желанието остава всезнаещо и присъстващо, но подобно на арфа, която загатва и мами, предава сиренни звуци с халюцинаторно ехо. Имаме две уши и една уста, за да чуваме два пъти повече, отколкото говорим, а млчанието е действие, а не наивност или липса на контрол, малцина могат да устоят на тишината, трябва да я опитате, тя може да бъде дори мъчителна, но ще отговори на много субективни и социални въпроси тишината е безмълвна, но може да работи като перфектно оръжие за неконтролируемите, които жадуват за импулсивност и желание, така че успокойте се и се вслушайте в тишината във вас!

сряда 10 октомври 2007 г.

Ако един ден тя беше мълния

Ако един ден тя беше мълния, дали щеше да бъде разрушителна,
плашеща, шумна, неумолима или щеше да бъде ярка, красива,
сияйна и
енергичен...

Подобно на човешките същества, всеки лъч има различни
характеристики, различни начини на действие, различна светлина, с
други думи, всеки лъч/същество е уникален и изключителен. Е, ако
един ден

ако беше мълния, поне щеше да е оригинална.
Всяка мълния има своя собствена форма на действие, точно както
при хората във всеки един момент това действие се появява за части
от секундата.

моменти. Ние
действаме върху лъча/съществото, можем да променим посоката
и дестинацията му. По отношение на направленията и

За първи път ще спомена името на Бога. Един ден имах разговор за убежденията и вярата с един последовател на Корана, който ми разказа следната история, която сега ще опиша: дават ви зарче и вие яростно молите Бога да ви даде максимален резултат, но получавате минималния. Скъпи приятели историята може да се обобщи по следния начин: кой всъщност е хвърлил заровете?

Но освен тази история искам да ви кажа, че имаме действие и имаме лъч/същество, което действа с околната среда и всеки хвърля заровете със своята енергия/форма/поведение.

петък 12th
октомври 2007 г.

41

***Ученията на един баща, завършил в
светлината на живота***

Благодаря на баща си за този принос към моето учение
също така... от всичко по малко... така се формираме... когато сме
внимателни към живота...

Към това, което ни заобикаля... с чувствителност към всичко

Отразяваща светлина

Размишлявам, тогава съм луд

неделя 28th

октомври 2007 г.

Светло утро

Колко е хубаво да се събудиш в моя свят с пеенето на канарчетата, плуването на рибите и дишането на дърветата. Запознайте се с моите съучастници:

Канарчето Pintas, което омагьосва с песента си. Рибата Smartie, която плува и се плъзга по водата. И амазонският бонсай, който диша и вдъхновява.

Освен тези три блестящи и вдъхновяващи същества от моя свят, под прозореца си имам още един глобус на света

която обобщава света такъв, какъвто е бил преди 20 години, само

Като пример, все още съществуваше Съюзът на съветските социалистически републики. Имам и две пустинни рози, и двете съставени от зрънца пустинен пясък, които ме карат да идеализирам един обединен глобус, под глобуса са тези рози, едната в оригиналния си цвят, който за мен означава постоянство, а другата боядисана в зелени нюанси.

Това е един силен свят, който символизира надеждата за мен. В този мой свят аз пиша, въобразявам си и се чувствам сякаш съм непоклатим. В съвършено топла атмосфера и със светло утро пиша за някоя любяща душа, която иска да си представи розата на братския съюз тук.

Вторник - 20 ноември 2007 г.

200 дни с "обикновения" Филип Моура Събудих се в реалност, различна от обичайната, и изследването на полето на писането чрез този блог щеше да разшири обхвата на кариерата ми.

моето същество. Размишлявам върху начина, по който се предава мисълта и

Приравнявам го към светлината и нейната сила.

Как всички мислим от различни гледни точки
трябва да следвате течението.

Душата има моменти на смут.

Начинът, по който гледаме на себе си, не винаги е наивен.

Енергията се разширява.

Разстроените умове с лошо поведение се затвърждават.
данни.

Гласовете в унисон звучат по-силно от един глас.

Думите са изкуство за изразяване.

43

От този момент нататък ще има вдъхновение.

Сърцебиенето има свой собствен разширяващ се ритъм
през вените.

Репресиите се извършват тихо.

Всяко нещо си има своето Q. Всички мислим за злото. Понякога те ни карат да замълчим.

Всички си мислим.

Спомените не винаги са там. Не практикувайте омраза,
тя е лоша.

Не всеки получава възможност в подходящия момент.

Понякога страдаме само защото си го позволяваме.

Всички имаме свобода на изразяване. Няма нищо по-честно от истината.

Имам различни форми на изразяване. Да
бъдеш добре означава да имаш
баланс.

Балансът е цикъл от процедури.
Нервността е дисбаланс. Хората обичат
да коментират.

Всички ние имаме
чистота. Слънцето е източник
на енергия.

Универсалната любов поражда
състрадание. Ненормалното е, че нищо не се
случва. Всички ние забравяме, когато искаме.

Винаги има няколко гледни точки.
Много идеи, малко убеждения. Някои
неща са непоправими.

Всеки е обект на несправедливост.

Любовта е източник на
удоволствие. Винаги сам и
защитен.

Някои хора не обичат да мислят.

Съвестта е фенер, който ни просветлява.

Всички имаме пороци.

Понякога имаме страхове. Всички
говорим глупости. Аз не пиша за
никого.

Всички имаме нещо, за което не искаме да си спомняме, но е
добре да знаем кога сме тъжни и винаги да го признаваме.

не крият нищо. Всички
ние сме уязвими. Всички изпитваме
удоволствие от нещо.

Когато възможността почука, той отваря вратата. Има
чувство към другите. Никой не принадлежи на никого и затова всеки
има право на своето.
да блести.

Приятелството винаги е добър принцип приятел а
друг аз.

Следвайте инстинкта си за това, което смятате за
положително.

Всички можем да бъдем обичани и любовта е
генератор на
светлина. Когато сме обичани, трябва да уважаваме това чувство.
менти.

Обичайте се и увеличете раждаемостта. Винаги с думи
на кръстопът. Това със сигурност е антагонистична фраза, но със
своята логика.

за да избегнеш страданието.
"Това, което старите хора притежават, не е мъдрост, а благоразумие.
cia", така че слушайте!

Всички познаваме доброто и злото и от нас зависи да решим дали
сме добри или лоши.

Лудостта е някакъв здрав разум.
Наистина е важно да се знае и ако е възможно да се
завършва училището на живота.

Ще се преобразя заради вас, заради себе си и заради близките си.
на мен.

45

Промяна за еволюция.

Вторник - 27 ноември 2007 г.

Наелектризиращи асоциации

Аз!

Усещам
го!

Размишляв
айте!

Разбирам го!

Capto!

и издишване на енергия през целия ден!
 Светлината привлича светлина!
 Силата е знание! Знанието
 е учене!
 Ученето е откриване и усещане! Да
 чувстваш означава да размишляваш!
 Улавянето е учене! Да се
 учиш означава да
 осъзнаваш! Осъзнаване на
 себе си!
 Аз съм, ти си, той е, ние сме, те са! Всички ние сме
 Аз!
 И аз съм тях! А те са
 ние!
 И кои сме ?
 Ние сме, защото съществуваме!
 Ние съществуваме, защото сме
 създадени! Създаване чрез зачатие!
 Светлината на живота!
 Светлината на Сътворението!
 Въображение и реалност!
 Дуализъм между това, което искаме, и това, което е в
 действителност! Факти, които са интерпретация на реалността!
 Реалността, която ни заобикаля!
 Местожителството, в което сме
 създадени! Средата, която ни
 преобразява!
 Трансформация/промяна! иновация
 и промяна! промяна ЦИКЛИ
 ЕТАПИ! етапи на прехода! бариери
 на прехода!
 преодоляване на затрудненията при колхозене и транспортиране!

затруднения СЪЗДАДЕНИ И ПРЕДСТАВЕНИ ИЛИ РЕАЛНИ!

Взаимодействие между подсъзнанието и съзнанието при
трудности/проблеми!

Съзнание и Осъзнаване! несъзнание и

Проекция! проекция на Аз-а!

съществуване!

АЗ СЪЩЕСТВУВАМ, тогава НИЕ

СЪЩЕСТВУВАМЕ! НИЕ СМЕ ЕДИН

МЕН!

СВЕТЪТ!

ЕДИН СВЯТ, ЕДНО АЗ, ПРЕВЪРНАТО В НАС! НИЕ ДЕЙСТВАМЕ
ВЪРХУ ТОЗИ СВЯТ И ВЪРХУ ТЯХ НИЕ!

аз действам от ваша страна!

ВИЕ ПРИСЪСТВАТЕ НАД ТЯХ!

те СА светът! светът на

СЪЩЕСТВАТА!

същества, които са или не са! живи

или неживи!

произвеждайте светлина Улавяйте светлина!

Светлинна

енергия! енергия

СИЛА! силата е

ЖЕЛАНИЕ! желанието

е желание! желанието е

реалност!

всички можем да станем истински! истински са

фактите и !

поведението Е ДЕЙСТВИЕ!

ДЕЙСТВИЕТО Е ОТГОВОР НА СВЕТА! светът в

действие е ТРАНСФОРМАЦИЯ!

трансформацията Е ПРОМЯНА!

Промяната Е
 РЕАЛНА! Промяната Е ТРАЙНО ЖЕЛАНИЕ!
 постоянно Ние сме в ЕНКАНТАМЕНТА на един
 желанията
 могат да бъдат потискани!
 не ВСИЧКО, КОЕТО ИСКАМЕ, Е В СВЕТА!
 неудовлетворен
 ост от това, което не можем да получим и което не !
 несъществуване
 ИРЕАЛНО! мисълта НЕ Е
 ФАКТИЧЕСКА! не е фактическа НЕ Е
 постижима! не е постижима ОТКАЗ!
 отчаяние страдание!
 страдание за това, което не съществува! това,
 което не съществува, привлича желанието!
 ако желаем това, което не съществува, няма да
 постигнем щастие!
 щастие изпълнение на желанията! нещастие
 неизпълнение на непостигнатите желания
 ИЗЧЕЗНАЛ!

недостижим! предизвиква
 депресия!
 депресия ПСИХОЛОГИЧЕСКОТО СЪСТОЯНИЕ НА ТОВА, КОЕТО НЕ
 СЕ РЕАЛИЗИРА.
 не е реализиран, не е фактически иреален!
 В СВЕТА ИМА НЕОБХОДИМИ ФАКТИ, КОИТО СЪЩЕСТВУВАТ!
 сили И ФАКТИ, КОИТО ПРЕДПОЛАГАТ КАТО МУН- ДО, ЧЕ НЕ Е
 ДОСТИЖИМО!
 то не е достижимо, то е духовно!
 Духовното е начин на усещане за себе си! всички ние живеем с
 дух!
 дух/предиспозиция!

мотивация нещо, което ни движи! подтик към действие!

аСТО, ДЕЙСТВИЕ!

ДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ ДРУГИТЕ!

други ТЕ, ТЕ МЕН! аз срещу

тях (свят)! социален свят!

изучаване на ПОВЕДЕНИЕТО! изучаване на

ЗНАНИЯТА! познаване на РЕАЛНИТЕ ФАКТИ!

оръжие на знанието! предаване на ЗНАНИЯТА!

МЕЖДУ МЕН И ТЯХ И НАС СВЯТ!

да познаваш света означава да си в него!

ние ТЕ СА СВЕТАТ НА ЗНАНИЕТО!

всички имаме някакви знания!

споделете ЗНАНИЕТО Е УЧЕНЕ!

ученето е съвместен живот!

съвместният живот е общуване!

общуването е връзка! връзката е

взаимодействие!

да взаимодействаш е да действаш в света!

аКтуАт за Света е да се трансформира!

да преобразим света чрез знания

МЕНТ Е ЕВОЛЮЦИЯТА!

да се развиваш Е ДА БЪДЕШ ЗНАЕЩ!

да знаеш Е ДА ЗНАЕШ КАК ДА СЕ ПРОМЕНЯШ! ДА

ТРАНСФОРМИРАТЕ ЗНАНИЕТО В СВЯТ!

мултикултурно ЗНАНИЕ! БЕЗКРАЙНО

ЗНАНИЕ! БЕЗКРАЙНА

БЕЗКРАЙНОСТ!

да бъдеш мъдър е утопично!
утопично е желанието да се постигне!

воля!

волята е вътрешна сила!

вътрешната сила е азът!

Аз преобразявам света! СВЕТАТ

СЕ ПРЕОБРАЗЯВА ОТ ТЯХ.

те са светът в трансформация! ние сме тези,

които трансформират света!

чрез РАЗУМ! РАЗУМ

СПРАВЕДЛИВОСТ!

правосъдие РАВНИ ПРАВА!

права само за това, че съм аз!

трябва да бъдем

СПРАВЕДЛИВИ СРЕЩУ СВЕТА!

аCTUATE WITH CONSCIONNESS AND ON THE BASIS OF THE REAL!

аCTUATE WITH CONSCIONNESS WITH IRRE- FACTS

AIS!

въображение!

въображението създава!

това, което не съществува, създава!

създаването Силата на въображението! силата

да създаваш е да бъдеш свободен!

Свободата Е ЗНАНИЕ! ДА

ЗНАЕШ ОЗНАЧАВА ДА ТЪЛКУВАШ!

да тълкуваш е да поемаш! да поемаш

е да се ангажираш! ангажиментът е

пакт! пактът е клетва!

клетва Това е лоялност!

лоялност Това е вярно!

Истината Е ЕДНО!

едно съм аз!

ние сме ЕДИН СВЯТ!

ние сме те ние вие. СЪЩЕСТВА.

Растежът Е

СЪЩЕСТВУВАНЕ.

съществуването Е

ИЗСЛЕДВАНЕ.

съществуването е реален факт.

това е реалността, че съществуваме и че сме светът - свят на живи и безжизнени същества.

О ЕВЕТЪТ СЕ ПРЕОБРАЗЯВА ОТ МЕН, ОТ ТЕБ И ОТ ТЯХ.

О светът се развива: да се развиваш означава да
бъдеш по-знаещ!

да си ЗНАЕЩ е да имаш знание!

да знаеш е да ЗНАЕШ!

Знаейки, че е ИЗЖИВЯВАНЕ!

да преживееш е да почувстваш!

да почувстваш е да знаеш!

чувстваме само когато преживяваме! преживяваме само ако
искаме да преживеем!

СВОБОДА ДА ПРЕЖИВЯВАМЕ ТОВА, КОЕТО ИСКАМЕ!

правото, задължението да бъдем уважавани! не го
искаме, не го знаем!

не знаем, не се променяме! ПРИДОБИТИ ЗНАНИЯ!

от НЕПОЗНАТИТЕ НАРОДИ НА СВЕТА!

НЕ ЗНАМ, ИСКАМ ДА ЕКСПЕРИМЕНТИРАМ ВЪПРОС

Към друг аз!

елациите са извлечени от опита на себе си и на

ТЕ!

има НЕПРАВИЛНИ НЕЩА, КОИТО ДРУГИТЕ ПРАВЯТ
ВЕЧЕ СТЕ ГО ОПИТАЛИ!

и това, че те не са добри, е здрав разум! здрава житейска
мъдрост!

мъдростта на живота!
споделиеният опит! придобитите
знания!

чрез взаимодействие, взаимодействието се трансформира
МОРЕ!

светът е взаимодействие!

СВЕТЪТ сме ние!

светът е аз, ти, ние, ти, те!

Споделяне,

ПРИЯТЕЛСТВО! приятелство ОБЩО!

споделени ценности!

СЪЩИЯТ АЗ ВЪВ ВСИЧКИ .

ОБЩЕСТВАТА СА НАС. всички имаме

ПРИЯТЕЛ! МЕЖДУ НАС МОЖЕ ДА СЕ

ДЕЙСТВА!

ДЕЙСТВАЙКИ ПОМЕЖДУ СИ, НИЕ ВЛИЯЕМ НА
НЕГО!

това е СВЕТЪТ!

това е афектът на СВЕТА!

трансформиране на

НОВ АЗ, НИЕ, , ТИ!

Нов свят. нова

РЕАЛНОСТ.

Неделя - 16
декември 2007 г.

Желание

Целуни ме... като тези, които познаваш! Дай ми
скрита целувка, като тези, които си крадял.

да се видим

когато желанието нарасна...

Целуни ме... нежно... такова... каквото знаеш!

Нежен... сладък... с вкус като

теб! Целувка от мен...

Безсъние

Не спя, защото не искам да спя, искам да живея. Това е препятствие,
което не ми позволява да заспя.

Ще се изправа пред него с безсъние

53

понеделник 24th
декември 2007 г.

Карикатура на вълк в сянка

Вълкът в сянка беше изгубен, но се намери.

Защитени, но само по избор. Той

подхранва сръчността си с химически твърди вещества и
впечатлението за

h20.

В чистотата на собствената си сянка се впуска в приключения
и се приземи в карикатурен вид.

Подобно на Лобо, той беше защитен, но само с поведението си.
нхо, потънал в привидна самота.

днес пиша с Лобо Карикуао, изправям се пред неговия свят
и аз го тълкувам.

Независим приятел, той не може да живее без дивата, но милосърдна
природа на един истински новак в живота. Ембрионът в карикуао,
където се обучавах, има кръвта на верен, честен млад мъж, преди
всичко с безстрашна природа, свиреп в основните си неща, но верен
и уважаващ своя партньор и приятел.

И така, верен спътник и съучастник, винаги тълкуван с обич и
мълчание.

Живял съм заедно достатъчно дълго, за да опозная AS shado-

Но аз видях смелост във вълка и той
установи връзка с мълчалив приятел-довереник и статут относно
свободата му. Ако имаше нещо, което вълкът притежаваше, това
беше свободата, но тя беше

само, само! и Безплатно!

54

Сянка Вълк извънчовешка светеща енергия в своята

начин на

съществуване. Със своя лай той налага своята независимост в
джунглата.

Същност на гените.

Реших да споделя треската духовно и изолирано на Бъдни вечер с
вълка, или по-скоро с карикатурния вълк сянка, които в същото
време бяха свободни в унисон, братски свързани от едно ястие и
съответните
напитки.

Сами ли сме по свой избор?

Разбира се, ние сме свободни да мислим за това как природата ни формира.
за.

Вълкът Карикуао ми беше подарък за тази Коледа, но той е див и
вродената му генетична среда дърпа хромозомите му към усещане
за чистота.

То е свободно по своята същност.

Енигматичен за начина си на живот, но подхранван от

жажда за живот и наслада от неговата самотна, но свободна страна
на всяко ограничение или налагане. Аз и
Сомбра Вълк сме Приятели, но нехарактерни в начина си на
действие по неконвенционален начин на принуда от страна на
другите, ние сме свободни по силата на майката природа и така
отглеждаме и предизвикваме това, което прониква в нас. Клуб
Хавана е в същността на лудостта на същата жажда за революция и
поемане на отговорност за нашето съществуване, тук е свободен, но
самотен договор със сътрудничеството на инстинктите.
на кучето.

вторник 25 декември
2007

Игра с петел

55

С цялото ми уважение, на нас с теб ни е позволено! Какво
мислите вие за мен и аз за вас?

Благодарен съм ви, че ме прочетохте и може би ме разбрахте!

Преминаваме към частта с коментарите, а вие вече сте ме
прочели, така че вече сте направили своите коментари, които
са най-малкото красноречивиѝттр://....

Подаръкът е разопакован в законовия срок.....вече
петел или петел - това е страшният въпрос!

16 март 2008 г.

Размисъл за комуникативния екстаз, разбираем при най-малкото
ехо на тишината, която ни отдалечава.

Актовете са думи на болка дори в простия плам на
отхвърлян

е. Непреодолимо препятствие от физическа гледна точка, но не
и хормоналната и духовната химия на светлото същество.

Небесните тела ни посещават за разцвѣта на
ПЕРФЕКТНА

ЛЮБОВ. В търсене на детелината на любовта, защото богатството
се състои в това да разбираш многостранните същества и винаги да
имаш какво да добавиш към тази гледна точка.

Още едно допълнение, още едно засилване на желанието за
състрадание и нежност, което ни прогонва от самочувствието.

Това е начин да бъдете представителни в
социалните среди. Погледнато от перспективата на единния и
неделим Аз, никоя воля не е свързана с никоя воля, независимо
колко много воли възникват в света.

кръг.

56

Този кръг от злато, завет за добросъвестност и вяност

и уважение, особено задължение, не .

По начина, по който действаме, ние сме чисти и диви, и няма
нищо по-егоистично от самия себе си, който само поради това, че е
себе си, нахлува без

на другия с тяхната гледна точка. Възпалено
съзнание, податливо на обикновена конфронтация
на идеи, има спешна нужда от здрав разум.

Когато трябва да отстъпим или да застъпим себе си с другия. Няма
нищо по-банално от това да отхвърлим това, което не .

лесно.

Да обичаш означава да чувстваш другия, а не себе си. Тя
е градивно отношение към връзката между нас, съществата,
страдащи от хармонията, която живото същество, заедно с

други
същества. Запечатани в инстинктивното поведение, ние мислим само
за себе си, после за себе си и сега отново за себе си.

Конфликти, защото едно от тях е "аз", превърнато в "аз", и
никога не знаеш колко "аз" ще трябва да изтърпиш, докато

отстъпвайки на
другия. Това е един вид идване при нас, което винаги се отваря.
Обърнете внимание на собствените си "аз", с които се маскирате, и
на какво ниво на егоизъм се намирате.

Е, бронята на "аз" един ден ще бъде толкова разбита от "ти",
които съществуват и които са "аз" плюс "аз".
които пропукват бронята. И
после какво е да застанеш пред огледалото и да бъдеш само
отразеното аз, което съществува, защото всички други аз са били
изгубени.

от "аз"-ите на света. Защото ние бяхме
сами и тогава, когато искахме да бъдем сами, само заради егоизма
на няколко "аз" срещу

мен.
Самотата е дума, която много хора обичат за себе си, но която не е
създавала никаква любов към аз плюс ти.

Любов: аз и ти

Omnia vincit amor

Любовта побеждава всички

57

21 март 2008 г.

Ако само знаеше и искаше да Ако само
знаеше и никога не трябваше
Защо тази безразсъдна тревога Защото е
копнеж и е сериозна
Идваш оттам дотук Не
виждам и не осъзнавам
колко свършено би
било Това би било
подвиг

Че ще дойдеш и ще донесеш Нито
ще донесеш, нито ще се появиш
Каква болка е да искаш и да не можеш
Но дори не можеш да искаш.
Пожелавам си срещата В
един момент
Това е животът Много
цветен Имам много
цветове
Трябва да сте тук
Близо до мен
Не мога да видя градината Розите
цъфтят и падат Белите листенца
избледняват
копнеж и желание Никога
не съм сам, няма изселване
Аз съм тук
Вие сте там
И исках да си тук

*** **

Красивите ти кафяви очи са като
маслини от морето. Когато си
мисля за тях, те ми напомнят за
теб.

26 март 2008 г.

Събудих се, събудих се
Излязох от тъмнината
Без копнеж
Оказах се обгърнат от страст
и желание
Всичко, което видях
и запомних
Силни целувки, прегръдки Всичко,
което съм дал и получил
И аз не попитах
Тя се появи от
възраждането на
битието и аз не я
поисках Да бъде с
Любов
Безболезнено
Видях, пожелах, имах
И си спомних всичко, което ми дадох
Беше всичко, което можеше да ми дадат
Той вече не настояваше, беше му
дадено Любов, обич, състрадание
Всичко от страст
Тази дума, която никога не казва "не" на
сърцето
Свободен и в очакване
Даване на това, за което дори не сте
Дарение съществува
Вярно е да даваш, без да искаш
или да изискваш
Ако не чуеш "не", не питай, а
дай

Потърсете лопатата
И намери еликсира
Съкровището, което е
несравнимо, само
съкровище, което не е
злато
Това е трайна любов

*** **

Знаеше точно какво искам
Но не ти казах.
Нещо дълбоко, нещо, което видях
Но това не се
превежда Това е сила, без
да има
Беше зората, без да виждам
То порасна в мен Така че ме
харесваш
Писах ти и не какво растеше в
мен Беше любов, беше нещо, което
исках Но не го имах, но го исках
Всъщност ми
харесваше. Харесваше ми да го
гледам как расте.
Това по здрач
Всичко се случва
Без страх, без треперене Без
страх от заспиване Сгряваща
самота
Като ръка под сърцето

Ти беше там, до прозореца Не те
 видях, но те познах, усетих
 парфюма й.
 Аромат на сандалово дърво и жасмин
 чух, но не се вслушах
 И все пак осъзнах, че не е там,
 и го разпознах
 Вчера беше същото, но днес беше различно Видях
 го, усетих го и го чух
 Беше лице в лице
 Без равни, то беше нещо
 специално Болеше и беше от
 съществено значение за мен Беше
 дишане и вдишване
 Дишах за теб, не те видях, не те почувствах
 И това не беше край
 Защото ти беше там, , но
 присъстваше Попитах един
 монах
 Това показваше бъдещето и бъдещето И
 аз предположих, че ти си бил там
 На заден план, на прозореца,
 гледащ навън Без да те виждам,
 без да те издавам, обгърнах те с
 въздух
 Заведох те до морето
 Позволявам ти да разбереш как мирише морето
 Вдишвам влага и радост
 Това е, което видях
 Морето, пясъкът, влажността, въздухът
 И, да, вашият ДЪХ

28 март 2008 г.

Запалвам цигара и се наслаждавам на
хармонията между това да

А мислещият обект ме
кара да се лутам между редовете
И идеите текат в ума ми

Цели и взаимодействия между

Писател и читател

Никога не съм чел написаното от началото до
края

Това е странно, но знам, че някой чете Защо
Харесва ли им, разбират ли това, което се
опитвам да предам, или е

Нещо неясно

Цигарата е угаснала и аз си мисля.

Дали е

така? Не знам, но аз пиша като форма на освобождение.

Духовен и интелектуален

Добре е за мен

Искам тези, които ме четат, да са щастливи

И аз

избрах друг вид писане Напоследък съм
по-конкретен Не толкова за светлината и
енергията

Но за любов и разбиране Съдби, ум
на любов

За някой, който обича да чете нещо по-
грижовно, разумно и имам широко отворени ръце
Да обичаме, да се
доверяваме Без конфликти и без желание да бъдем
двойнствени

В моите думи съм по-
директен и конкретен, искам да
стигна до същността на въпроса.

Чувството, което обединява читателя с автора

Затова искам да бъде
това, което винаги съм бил, спонтанно Но
призовавайки към приятелски думи
на съгласието между буквите, които се
събират, за да образуват изречения
Винаги с връзка, и много реалистично, надявам се Замислени
думи, медитативни фрази

63

Съжалявам, ако ви накарам да
се замислите, но е
добре да се замислите

Дори ако става дума за абсурдното
Защото това е нещо, което
съществува Просто за да кажа, че и аз
съществувам

По този изключителен
начин или чрез обикновения
Filipe Moura За всички
необичайни

Кой ме чете За
това не е обичайно да има толкова много
търпение за

Прочетете това, което
пиша И признавам, че чета
много малко.

Но когато го правя със себе си
Това ме кара да мисля

Ето моето
предизвикателство към вас:
Прочетете и продължете да четете.

МИСЛЕТЕ.

Благодарна съм и
щастлива Още, ако не е защото мисля, че някой друг също го
прави
мисли
Мисли!

*** **

Може би не го усещате

Чувам го като дъжд върху камък Влиза в
дупките на паважа.

Те са обединени под пясъка и земята

Трудна и изискваща връзка

Няма място, няма място Нито

камък повече

Това е ефективна връзка

Камък, земя, пясък Ходим по

тях Това са връзки

Взаимодействие между студени

камъни Със или без пясък или пръст

Но обединени от ръката на каменоделеца,
който ги е сглобил и усъвършенствал.

Любовта трябва да обединява цялата Земя
като камъните на паважа Каменоделецът е
човекът

Който свързва няколко камъка

И не свързва каменни сърца, а чувства,
които могат да бъдат оформени.

За всяка друга част ние трябва да
бъдем набор от части, които заедно
издържат на всякаква тежест, нито
на износването на времето.
Осмеляват се да разрушават настилната, по която
ходим Това е начинът, по който хората са
Те страдат от по-голямо
натоварване Но ако са
обединени, въздействието е
по-малко.

Присъедини още една част с любовта Любовта
ще бъде пясъкът и земята, които ни свързват
Няма слабости, само износване

Сведено до минимум, ако всички части са заедно
И добре павирани

Човекът усъвършенства собствената си
Камък и се присъединете към другите
Заедно те са силни и образуват дълъг и здрав път по света.
Това е нещо, което ни свързва като
леко Неразрушима крепост Всички
единни и безупречни

Ако всеки камък е подложен на износване
Нищо друго освен пясък, за да ги поставите обратно
Камъните, както и хората, имат продължителност на живота
Подобно на камъните, човекът се замества от износване и
продължителност на живота
Има малки камъни, големи камъни и т.н. Някои от тях
си пасват по природа Други трябва да се полират.
Това е Човекът на Земята

Тя се оформя сама, докато пасне на
правилното място.

Представете си го като пъзел, в който
всички елементи се сглобяват.

Така че всеки има място

И те са не по-малко важни от другите Какво би бил
пъзелът без парчета?

Изкривено изображение

Всички ние сме нужни на света

Планетата Земя се нуждае от всички мъже и жени Никой не е нищо,
всичко има форма

Начин на съществуване и свързване с другите Ето
един огромен пъзел на Земята

Където живеем и сме свързани един с друг, без да знаем.

Но всички ние играем роля в пъзела Някои са по-прави,
други - по-криви,

Но е естествено всичко да си дойде на мястото В
края на краищата, ние искаме път

Тази настилка е хармонията между съществата,
които си сътрудничат с една и съща цел Любов и
връзка между връстници

29 март 2008 г.

Как можем да определим себе си Ако
другите не се показват Те чувстват и
не казват истината
Да чувстваш означава да съществуващ

Съществуването е нещо, което трябва да се сподели

И ако боли да
живееш, трудно е и да споделяш
Но защо всичко не може да се
реши без проблеми Защо лъжеш?

И ние сме фантазирани
Чувствата са нашето
лице Нашето лице
И когато харесваш някого, трябва да
покажеш лицето си, както е.

Съжалявам, ако съм
изключен.

Как се справям

Но аз ви показвам какъв съм

И показвам лицето
си И лицето ми няма да бъде
продадено Не защото е твърде скъпо,
защото парите никога не са ме
купили и не искам да бъда.

За продажба, да не говорим за купуване на някой

Но едно нещо е сигурно - аз
съм против еврото в полза на лицето

Не короната, за която казват, че купува всичко
Защото аз не съм крал и не искам корона, искам
момчета с чувства.

Със страдание
Защото ако не страдаш

Тя не И ако
не страдате, сте продадени

Той е купен Той
е щастлив, защото има пари
Никога не
съм виждал Лицето
показва всичко
И са нужни много нерви, за
да осъзнаем какво сме
Защото ние не сме добри
Никой не е достатъчно добър
Защото един ден короната замени
лицето
А какво би била короната без лице?

*** **

68

Същата болка
Същият плам Беше
любов
Страст
Това беше нашето
въображение Нашето
пренасяне От въобразяемостта
към реалното Аз съм лоялен
За страстта, за любовта, за
пламенността И дори за болката
За това твоё великолепие аз
съществувам и съм актьор
В нашия свят
Вие сте актриса от ням филм Но
нашият преход
Това е колело

От романтичен филм, в
който се пее "Вижте
нашата страст!
Любов без болка"

*** **

Можете да бъдете
Аз ще бъда
Вие
сте Тогава ние сме И
двамата гледаме и
виждаме
Същата перспектива
Същият курс
Същото бъдеще
Нашият ъгъл
Същото пространство
Всичко се
вписва
Всичко се
вписва
Проектирам
Идеализиран
е Най-накрая работа По
същия път Дишане и
въздишане
Винаги си въздишал
Страхуваше се от бъдещето
Беше
трудно да те
видя да страдаш
Не боли, защото не си

Знаеш, че го правя
Не знам дали го
правя Защото си го
представям
И въображението е ненадеждно, но
аз знам, че е
Ние сме заедно, дори и да сме разделени
Просто трябва да сме тук
Аз общувам, вие отговаряте, знам
къде сте
Никога не знаеш
Ако ще бъда
Но аз се намирам тук и там И винаги
съм с теб
Все още не знам Защото само
си представям
Но мога да си представя всичко
добро Без граници
Няма бариери Това
сме ти и аз
Двамата сме винаги тук Заедно или
разделени, ние сме свързани, имам
нужда от теб
И ти от мен
Ти действаш, аз
реагирам Ти се
смейш, аз се
усмихвам
Ти говориш, аз одобрявам

Ти гледаш,
аз виждам
Забелязваш, съгласен съм Винаги
сме на една и съща страница Как
искам да те
Как копнея за теб
Само за една
целувка ще пътувам
Cotto Voo
Винаги се препъвам

Но аз няма да
падна или да се
нараня Ти си
лекът за моя
копнеж
Обещавам, че ще
Когато те срещна,
откривам всичко И
не знам нищо
Защото вече си представях
какво ще бъде бъдещето
Видях те и те почувствах
Ти също ме почувства
Защото прочетохте това, което
написах
И това, което
почувствах, беше, че
искам да си близо Винаги
близо до мен Ще
преодолея бунта, но няма
битка Съжалявам за
правописа Никой не е
виновен

Защото искаш да видиш
Дори без да гледаш
Знам,
че си
представям
Виждале, че е истинско
Завладяването
Имперски
И това не беше
въображение Беше
проблясък Без измама

02 април 2008 г.

72

Нула или нула
Ето, никой не напуска играта, когато
някой постигне това, което
желае.
Чувства се временно
изпълнен
Щаст
лив, защото е
амбициозен
Става дума за завладяване и след това за още завладяване
И така, щастлив съм, защото съм
постигнал Разочарован съм,
защото съм постигнал и винаги
искам нещо повече Ако и между
другото съм щастлив
но тогава се сетих за друго желание Е,
тогава, г-н Гений, дайте ми
Не три желания

А по-скоро ареал от желания И
докато сте в него, г-н
Джин, не изчезвайте
В настроение съм за всичко останало
Нещо

*** **

Зад красотата се крие
характер
Онази сила, която ни кара винаги да
следваме личен и постижим
идеализъм
Така че ние защитаваме идеал.
Поведенчески и социални
Индивидуалност, скъпа моя
Тази разлика, която бележи отношението на
действие и осъзнаване
Според идея, мисъл Начин на съществуване
В съответствие с това В търсене или
достигане на
Гордея се с тази природна сила
Това ни позволява да бъдем това, което сме -
уникални и генеративни същества.
От самия Разум
Това, към което всеки от нас се стреми, е да
бъде специален

73

06 април 2008 г.

О, не вярвам, че един
 ден ще паднеш Ние
 ще се примирим с
 това
 Но също така
 Обичаме ви
 и
 се борим
 Застава
 не с вяра
 Падане, без да искаш да си тръгнеш
 Падания
 без парашут
 Всички разбити във вината
 Без извинения
 Съжалявам
 и ура!

*** **

Твоето зелено, твоето кафяво
 Вашият чар
 Принцеса
 Душата е запалена
 Искам те като човек, който иска да
 живее и да диша
 Весел невен Вашите
 цветове
 Те лекуват болката ми

Вашият блясък
Това е моето очарование
Красивата ти, красива коса попада там
Те създават връзки
между Коренът на
сърцето
За да убиеш самотата, приемам с
благодарност тази страст
Тази ръка
Това докосване, тази усмивка,
която ме отвежда в рая

07 април 2008 г.

75

Видях
те,
погледнах
те,
забелязах
те
Погледнах
отново Забелязах
отново
Хареса
ми
Хареса
ми
Това беше жест на любов

09 април 2008 г.

Ти беше и ми каза "да
Разбрах, че не е така, попитах те
как си и ти почти се разплака.
Чувствах се тъжна
И ти попита
Не бъди такъв, както
те помолих Бъди
щастлив, че го
направих
Аз съм като теб

76

*** **

Ако един ден се изгубите,
помислете за мен като за отправна точка
Мислиш, че животът
Е карта и че си ме открил
И аз казах добре дошли
Започнете пътуването си тук
И че нищо
Вече
разчиташ на мен
В скривалището си Дай
ми малка целувка И
всичко е красиво

14 април 2008 г.

Представян
е, без да
създавате
Писане, без
да четете
Слушане
Без слушане
Учене Без
запомняне Ето
едно мото
Има тема "Виж и
почувствай".
И се отпуснете
В букви В думи
В изречения В
стихотворения
При мен всичко
е тема

77

*** **

Днес се чувствам актуален
Модернизиран
Няма минало Макар че
си спомням, забравям и
правя всичко отново
Понастоящем

Усещам разбирането
Истината е,
че се чувствам
на моята възраст
На лицето
ти гледам в очите
ти И те виждам и
без
Ирония или демагогия Аз
съм спонтанен
Аз съм фактологичен
Точен
и
ток

*** **

78 Днес беше така
Забрави го
Направи го така
Как би било
Ако не съществуваше
предишен момент Той
идва отвътре
Поглеждам навън
Спомням си, че
съществувам, и
виждам себе си В
момента
Моментът е отминал
Отминал е
Мога да гледам
само на настоящето
Посрещнете момента

Мигът
Събитието Не от
миналото, а сега

*** **

Почти
се появи Тази дума
На
действието На
един факт На
волята

Завещание

79

Най-накрая удоволствие

Просто пища
Нищо не каза
Но тя съвпаднаше с
визията на този ден.

И

Писане
на енергия
Радост

На човек, който живее
Ежедневието ви

*** **

Поплавък
И тя почти изчезва

Чистата и спокойна
вода
Сълзи, които се
стичат по
нежните ти бузи
Сълзи, които се
стичат по
лицето ти
Момиче Дама
Жена, която
поякога се губи
И не сте сигурни
какво искате
Но тя копнее да бъде толкова сладка
Като череша

80

*** **

Те са букви
Те са думи
Поякога толкова
глупави Други
толкова ясни Те
идват отвътре С
блясък
Не знам дали го правят
Фурор
Но усещам жилото на
раната
Един начин

От пътешествие
към вътрешното ви
Аз Това е повратна
точка
В твоя свят и аз го
виждам с дълбок поглед

*** **

Знам какво
чувстваш Знам от
какво се страхуваш
Знам какво искаш
Знам какво искаш В тези
следобеди В тези нощи
На самотата Има
страст Има желание
Затваряш очи
Усещаш
Теми за
престъпления
И как си мисля за твоята
щастлива, нетърпелива
усмивка
В очакване на някой смел

81

*** **

Те
вземат,
крадат,
нахлуват
Но те не

Име на автора

Аз,
който е
твой
Нашата мечта
Нашата среща
На брега на река
Усмивкам
се Играеш си с камък
Под
движещата се
вода
Камъкът е твърд
Но ти и водата
Те са чисти
собственици на най-
великите
Лудост

82

*** **

Ако седна,
размишлявам
Пиша между редовете Във
въображаемото
Като рибка в
аквариум,
където плува и
плува, но
никога не се
уморява да
диша и да се
насища с
кислород.
И търси

Свободата да
плуваш един
ден
Без аквариум, който да те
задържа И тогава можеш да
мечтасш

*** **

Здра
вейте, виждам, че сте там,
питам как се справяте,
повече или по-малко,
казвате, че слушам.
И аз мисля, че на най-

Виждам
неволите на по-

малките ти

Виждам твърде много

83

Никога не е твърде малко

Видях и
почувствах това, което
те тревожи и не искаш
да пуснеш

Вашият
позитивен и
творчески ум

Но тя никога не е била
отрицателна
Тя беше конструктивна

*** **

Пия кафето си, губя
вяра
Някой ме хваща

Усещам нокътя,
който ме защитава
Някой, който никога не
ме забравя
И ми кажи
Там ли си Да
Искам да си щастлив
Щастлив и доволен
Като всички останали
Това искам.
За това развиващо се
население Така че има
страст

*** **

Погледнах напред
и те видях там
Беше омагьосващо
Магията
беше всичко, което
исках
Беше само ти
Само ти и аз Колко
щастливи бяхме
Погледнах дъжда
Който падна
и ни
обедини
Мокри и влюбени
Всички бяхме
наводнени от

Тези капки магия и за всичко
Какво предава
Това беше радост.

*** **

Винаги, когато
се чувствам
Винаги, когато
пиша
Това е нещо, което
виждам и помня
И винаги те виждам
Напред
В бъдеще и
В настоящето те
искам завинаги
Винаги, когато си мисля,
че те виждам с мен Пъп
до пъп Устни до устни
Тяло до тяло
Винаги повече от приятели

85

Това беше нещо, което видях
 И не съм , че
 това е нещо, което
 искам
 И
 почувствах
 нещо силно
 Връзка без
 притеснение
 Бих те сложил в моята
 Въображение
 Това е
 създаването на
 Нещо
 красиво в жълти нюанси
 Като слънцето
 Това никога не угасва
 И излъчва
 Енергия
 През целия
 ден

15 април 2008 г.

Когато изключа
 светлината, става тъмно
 Всичко тъмно
 Влизам в това измерение
 Има причина Тъмнината
 Няма мотивация Има
 въображение

От нищо От
празнота
Това, което не можеш
да видиш Всичко се
прожектира в
тъмното
Стената е въображаема
Препятствията са съборени По-
лоши от пипалата Шоуто
започва Светлините се включват
Завесата се вдига До кога
Сънувам

*** **

87

Мисли
Но вие не мислите, че
Точно така
Нищо не е
същото
Умът мисли по
различен начин при
различните хора
Мислите, че
и аз
Добре!
Мислим и
действаме Винаги
уникално
Едно
същество Да се
случи

Като виждам тъмнината, аз
съм пътник Не на светлата
любов
Когато съм цял, усещам
частите на тялото си заспали.
Емоции, разбити по тон По звук
Какво ми казва релаксацията
Подчертано и възприето от
ухото

Аз се появявам отново
Не я приспивайте
Но може би е по-
добре да забравиш
Всичко за облекчаване на
напрежението
Импулсът Стоя
неподвижно
Пристегнат с ремък
Регулиран
Може би това е минало Ще се
отпусна и ще замълча Но винаги
има решение на въпроса
Не реагирам, а
действам
Аз ще се погрижа за това Ето
една добра възможност

За да завършим
страданието

18 април 2008 г.

Мислех,
че
сънувам,
че съм се
събудил
Видях те в съня си
Вие бяхте човекът с най-много
Очарование
Повече красота
Princess air Ти
беше моето вдъхновение Не
беше моето въображение
Аз бях рицар
Твоят воин
За теб бих предприел всякакви
действия Без броня, която да защитава
сърцето ми

89

*** **

Беше сънлив Отвори
устата си Заспа
Мислех за теб
Там

До теб
Наклони се
назад
Помолих за целувка
Изпълнихте желанието му Исках да
бъда с вас
Намерих себе си
Мечтая за теб

*** **

Виждам те,
спокойно листенце от
азуцена
Парфюмът ти ме съблазнява
Води ме
За да се срещнем с вас
Завива ми се
свят
Ние сме на вашия покрив
Гледайки
звездите, аз се
облегнах на теб и
дори се изгубих

*** **

Караш ме да се
усмихвам Караш
ме да се чувствам
Толкова е хубаво да се
отпусна
Освен това
Няма никой

Толкова сте любезни
Един от повече от хиляда или
по-скоро по-безкраен
Толкова е красив
Какво чувствам към теб
Но е невъзможно да се
чувствам Тя ме оставя да си
отида
За вас
За твоята магия За
твоята радост

19 април 2008 г.

91

Ти си сладък
Ти си бебе
Който вече е на крака
Толкова си сладка
си приятел Искам да
си с мен Забавна си
Ти си Ти си
най-великият
Ти си всичко, което
исках и желаех
Прекрасен син
Вие сте много
любвеобилен Вие сте
много усмихнат Вие сте
удоволствие Вие сте
най-голямата радост

Ти си моят син
Ти си моят свят

*** **

Непослушен
Непослушен
Това си ти,
Джеймс Моето
малко момче
Ти си моето дете
Моето сладко,
готино дете
Твоята усмивка, твоята радост
са твърде много през целия
ден

Те са енергии.

⁹²Очарователен с нещо Чисто
Прескачаш стената
Прескачаш оградата
Приближаваш се до
мен Заради
задръстването
Ела и ми дай пудинга си
Ти си толкова
сладък, толкова
готин през
целия ден
Винаги си усмихнат и
готов да тръгнеш
На улицата, в
градината Ти си
момче Непослушно
момче

Харесвам те
И ме обичаш Искан да
знаеш, че винаги искам да
си близо до мен

21 април 2008 г.

Пътувал съм под
облаците Летял съм под
небето Бил съм на планетите
На Марс и Юпитер
На Марс реших да те обичам
И на Юпитер
Исках да те
Това е моето
"Летящо същество" с
писалка
От планета на планета

93

*** **

Имаше сила Имаше
енергия Имаше
радост
Беше нещо, което се предаваше
Беше любов
Във формата на цвете То
имаше силата на слънцето
То се движеше като
слънчогледа Имаше собствена
воля непрестанно търсене

За нещо горещо Това
беше сън
Беше постижение
Беше цел Всичко със
страст Без измерение
Беше грандиозно
Беше невероятно
Както и да е, много сладко

*** **

Погледнах през
прозореца и видях
хоризонта.
Погледнах през хълма
Погледнах право напред
Видях твоята звезда
Беше брилянтен
Sparkling Погледнах
нагоре
Видях
луната Тя беше моя
и твоя Беше пейзаж
Беше пътуване
Видях те да пътуваш
На сушата и под водата
Последвах те
Пътувахме
Покорихме
Над сушата и морето беше
само лунна светлина

23 април 2008 г.

копнеж е
желание е
желание
любов е
мислене е
чувство

Липсваш ми, искам те тук
Жадува да те срещне
Обича те

Винаги мисли за теб
Чувствам присъствието ви Saudades
Това е да си без
теб и да мислиш
И те искам,
и те
чувствам, и
те обичам
Без да те
виждам И да
копнея за теб
С

5-те сетива:
Зрение, което те вижда, без да те има,
Обоняние, без да те усеща,
Чуйте ,
Вкуси, за да ми доставиш удоволствие,
без да те вкусвам, и докосни, без да те
докосвам

...няма нищо по-хубаво от това да си спомняте
и да изпитвате носталгия

*** **

Искам да създам
нещо, но то е твърде
неясно
Представя
не Създаване и
трансформиране
Да пиша,
за да може някой да
чете Не знам какво,
но знам защо

Но липсва вдъхновение
Трябва да заема позиция
За да се справим с тази ситуация
От писането и това,
че имам какво да
чета, започвам да
мисля Опитвам се да
пусна
Ще се откажа,
защото не е лесно
Постигане на

96

30 април 2008 г.

Ако някой ден има да
разказва за приключения
или злополуки

Само един ден
Дори не 1 година
Днес след 1 година
виждам 50 дни Това са
365 дни в , 7 дни в
седмицата, 24 часа в
денонощието.
Ето един откъс от 50 дни
моменти За тези 365 дни в
годината Някои дни от
седмицата
И няколко минути за 60 24-
часовото време
Както и да е,
Живейте в момента!

97

19 юни 2008 г.

Бях се абстрахирал,
че съм отишъл
там
Дойдох погълнат
Малко крив
Беше малко странно Но не
беше сън Бях буден
Готовност за хвърляне на зарове
Беше право
напред Според ума
Работи си
представих

И преди
всичко, това
беше нещо.
създадох
и след това трябваше да живея с
Това съм аз.
Тя е жива и
Бъдете на

*** **

Знаете ли ? Има неща.
Трансформиране на нещата
Това е нещо.
И нещо, което беше нещо
Каузи н от неща Но кога?
Когато той се преобрази и беше
наистина нещо
Изчезнал
Накратко, нещата в живота!

*** **

Беше мъгла
Под който лети
Беше
въздух Просто да
дишаш Беше
желание

Печелиш
без страх Беше
лунна светлина
край морето
Аз бях капитанът
Имах всичко под ръка
На борда на кораба се
появи образът на
спечелената битка
Това беше постижение

26 юни 2008 г.

99

Ако това някога се случи
О, каква радост, би казал някой
Затварям врати, отварям прозорци И
летя безстрашно под рая Има хора,
които съдят
Несъзнателно се увековечавам По
взаимно съгласие
Има свободни ноти, в атмосфера На
много горещо място
Има лилии, има невен Искаш ли да
На тавана има мокра, влажна
пръст, приглушена, безпомощна
лампа
Дръжте се за нишките на разума
Повдигнете напрежението

Има трудни времена Дори
трудни времена
Но никой
Но дори никой не какво разбира
И разбрах.
Как да бъдете сами в тълпата Ето и
уловката
Да живееш, без да съществува
И най-вече да искаш да живееш

*** **

100

Усмихвах се за моменти
Плаках за съжаления Писах
това, което не разбирах Но
преди всичко чувствах
Видях всичко и не
погледнах нищо Защо
тогава плаках Само
защото се предадох
И никога не съм те
напускал, но не
знам нищо
Тук беше парфюмът, който се
разнасяше и осветяваше острата
болка
От страст
Беше време да кажа "не
Само защото тогава
Нещо съществуваше
Нещо се движеше
Тя течеше във вените ми

Преди всичко те бяха хора.

Както и да е
Винаги има край и
начало Мисля, че го
заслужавам Не заради
мен Не заради теб

Без да е твърде важно Това беше
момент
Беше време на нещастен случай
Беше и престана да бъде
Понякога е достатъчно да
повярваш и да се преродиш

*** **

Как можех да гледам
и да не си
представям, че
това е истината
На млада възраст
Какво е точно

Това се доказва в акта
Едно-единствено
действие Да завладееш сърце
Плод на въображението
Беше връзка
С нищо и никого
Казвам не Това,
което се случи, беше
нещо, от което се
страхувах Всичко,
което разтърсих, не
беше напразно
Беше като да си избършеш
ръката с моп Винаги има някой в
съседната стая
На "не"
Защото тогава трябва да кажеш "да"
Дори когато мислиш за "не"

Това не е да си прав Но
да е не
И така е винаги
Никога не искам, но
понякога правя
Едно "да" се превърна в "не
Това е искреност Да
се бориш за свобода
Да действаш честно Не е не
и да е да
Защо не

*** **

Аз съм и не съм Просто
защото искам да бъда
Жив, защото
съществувам
И аз бях точно когато си мислех, че ще се
разширя
И пиша, за да спя Бягах,
докато вървах Вървах,
докато стоях на едно място
Бях в прогрес Плод на
мисълта Свободен и умен
Той внимаваше за движението си Вървеше
и вървеше
Само защото обичах
Аз съм, дори и да не съм на този
свят
Обичам

*** **

Не вярвам в суеверия, вярвам в
човека и неговите изобретения

Въпроси
Предположения
Въображение

Илюзии

Дали с йони или протони Те
дори създават ракети
Светлината е в енергията
И не може да бъде
видяна, но се
произвежда без
напътствия
Той отиде и успя
Той беше човекът
Той беше толкова
обикновен, че
можеше само да си
представи
И
създаване Имаше
смисъл
Не шестото чувство,
както се казваше.
Но то беше толкова
истинско, че винаги се
случваше
Кой искаше

28 юни 2008 г.

Ако живеехме само за миг

за моменти, било то красноречиви или дори
разгорещени, никой не би казал, че
Любовта беше болка,
която боли Представете си
любов без болка Каквато и да
е тя
Това отнема плам с блясък Дъх
по-дълъг, отколкото можете да
си представите Истината е в
любовта
И да даваме, дори и да
страдаме, дори и да не виждаме, но преди
всичко да усещаме и да причиняваме
болката на Любовта
Въпреки че не го виждам, но преди всичко искам да
Защита на любовта ви от болка
Защита, която създава връзка
Идващо от емоция
Любов без причина
Тогава болката идва от сърцето

105

*** ** В

твоите очи виждам морето
Които обичам само като ги гледам Те
бършат мигли в пясъка Те търкалят
сълзите си във вълните Виждам плаж с
миди Препъвам се в звездите
Вик, зърно Така се
храни сърцето ми

1 юли 2008 г.

Ако съм
страдал, то е защото
не съм видял
Или не съм разбрал
Какво преживях

*** **

Усмихни се
слънчоглед
Радвай се
И разкрсява
С лъчите на слънцето те
освобождават
И покажи красотата си

*** **

Колко
задушаващо
Колко
безумно
Всеки се страхува малко Беше
нещо, което се движеше
Не как се
случи Това беше мъчение
За един дълъг миг Как бих
могъл да се изправа пред
ропот
Сега той не се
смее Защото някой е
видял
Един човек

Който за миг се поколеба
Само защото сте изглеждали
И там той си
тръгна Никой не забеляза
това, защото той мълчеше

*** **

Страдах от нещо,
което преживях
И аз страдах
Как се чувствах
Нощта беше мразовита
Върнах се по пътя С всичко и с
нищо Един в никой
Никога не надхвърлих
границите Но като човек
не успях

107

*** **

Ако в твоите очи
виждах сигурност,
действах с яснота и
имах ловкостта
От тъга Сега,
когато не действаш, грешиш
Така че погледнах нагоре към
тавана
И всичко изглеждаше безлюдно

*** **

Каква болка
Каква гледка
Тъжно и тревожно
Погледни ме славно
Когато падам, просто защото падам
И аз слязох в смирение
От всички човешки неща

*** **

108

Тишината
Смуцаващият глас
на смуцаващата
тишина
От човек,
който не казва
Станете щастливи

*** **

Един ден се събудих,
когато губех За себе
си казах.
че това, което чувствах, не
беше радост
И всичко това за един ден
Утре ще бъде по-добре
Това исках

*** **

Само защото
съществува Човекът
става тъжен

02 юли 2008 г.

В мрака на
самотата
Протегни ръка Не
казвай "не" на
брат
Защото не е напразно
да докосвам сърцето ти

109

*** **

Ако самотата не е
достатъчна

03 юли 2008 г.

На тези камъни
Седя и ти
пиша
Това, което никога не съм забравил
Вашата усмивка

Вашата компания
беше нещо, което винаги съм
чувствал
Когато бях сам От
време на време
Помислих си за
теб, след като се почувствах
добре, само като си спомних за
теб

04 юли 2008 г.

Всеки път, когато
сънувам, че се събуждам
и се гледам, се чудя дали
наистина е така.

110

Представих си или си помислих
Или ако просто пътувам
Мечтата не изгражда нищо не
променя нищо
Това е погрешно възприятие
Затова рядко сънувам
Разочароващо е да се събудя
И всичко е едно и също,
без промяна, в края на
краищата Мечтай или не
мечтай Всичко си остава
същото

06 юли 2008 г.

В атмосферата на нощта
Тъжно и мизантропично

Тих и мълчалив Много
мълчалив
Но има една звезда
Светеща лунна светлина
Осветление
дори в най-жестоката среда
Има
надежда Някой, на когото
можеш да се довериш
Същество, което ни
съживява и ни дърпа
нагоре
Приятел, спътник
Наистина вярно Във
всеки един момент
Независимо дали е
последният

111

*** **

Някой, който ни гледа с
безразличие Без вяра
Той не ни гледа с любов,
а ни причинява болка.
Някак си не вярвате, че
сте Приятел и че
изглеждате
Само за пъпа си Един ден и
той ще усети разликата
Който е приятел на приятел и
усеща вярата в любовта

Дори във времена на болка

*** **

Какъв ще бъде
човекът един ден Никой
не може да каже

Ако са го казали, значи не са знаели.

Защото човекът
винаги кара нещо друго да се случи
Това се корени в неговата форма

От момента на раждането до израстването и
накрая до смъртта Всичко, което е
направил човекът, никой не е
могъл да предвиди.

И дори не знаех защо
Той

е направил Това е човекът и
неговото същество

112

13 юли 2008 г.

Видях известен блясък
в очите ти Нещо, което
го отключи
Беше интензивен и имаше причина О
да обичам
Погледнах отново Той все още
светеше

Погледът му ме завладяваше Сияеше
като звезда Искрящ и силен
Привлече вниманието ми
Беше красиво усещане
Усещането за страст

*** **

Когато видя къде
искам да бъда, искам да
вървиш с мен по същия път.
На този пергамент е написано, че ти
си моето рамо, на което мога да се опра
Някой, с когото искам да бъда Винаги и
навсякъде копнея за това място, което ще
завладеем С нашата лунна светлина и една и
съща звезда
Винаги блестящ

113

14 юли 2008 г.

Не разбирам Не
разбирам
Или дори просто не
знам Достатъчно е да
разбереш Да
осъзнаеш

За да разберете
Тогава бих могъл да се аргументирам и
ще е ясно.
Какво се случи
Бях отвъд това, което се е случило
Просто исках да знам къде е започнало
И накрая свърши

*** **

Искам да знаеш, че
въпреки всичко
Каквото и да се случи,
чийто край не мога да предвидя Няма да
те забравя И винаги можеш да разчиташ
на мен
Нашата любов във всяка ситуация
Защото това не е само страст.

*** **

Погледнах в тъмното
Видях дълбочината на нощта Беше
време да се отпусна Включи
музиката по радиото и се остави на
течението
Нощта е спътник Можем да споделим
усещанията
По-чувствителна, защото пази добре
тайните си
Обичам да я наричам тиха нощ

Защото той винаги има добро ухо, но
говори малко, въпреки че винаги е
коварен.

И това ме прави щастлива

26 юли 2008 г.

Как да живеем като
затворници на целия
свят
Дихание на свобода За
облекчаване на тревогата
Чувството на затвор увеличава
напрежението Нервите мигат,
без другите да виждат
Вижте връзките, които са разхлабени,
и възлите, които са развързани
Какво е да си свободен и
естествен
Към нещо по-банално или чувствено

115

27 юли 2008 г.

Не можех да си представя
как работи Това беше да
пиша и да имам нещо,
което си представях И
представляваше

Моето същество
Обикновеното
същество
Усещането
И вижте
Аз пиша
Всичко, което мина през
ума ми
Хареса ми
Надявам се, че и вие ще я
прочетете

29 юли 2008 г.

116

Тази позиция
Единичен
И без дестинация
Тази дезориентация,
която ни тласка към
забравата Към пълна
загуба
От усещането за
дишане до желанието
да вярваш С това се
сблъсква всеки в
живота.

*** **

Един поглед
Една въздишка
Цигарен дим

Разширяване на
Вдишване след вдишване
поглеждам часовника
Минутите минават
Цигарите горят бавно
За нещо, което постоянно търся От този
момент нататък
Още един дъх, една дума Преди да
мине часът, се надявам тази
зависимост да изчезне

15 септември 2008 г.

Един ден това се случи... Този вълшебен момент. Плодът на
усилия...постоянство.... положителна нагласа. Това е
нещо добро
...или дори изключителен....Това би било оригинално. Ако
такъв
от това, че искате и сте по-добри и по-
от!
...Победа и смазващо...Завоевател най-накрая Да
зората... в тихата нощ. Всичко в ръката ми
...Без уловка...Всичко за илюзията Със следното...
да бъдеш щастлив или дори много щастлив. Просто защото
Исках
да го направя... и тъй като всичко се свежда до това как се
чувстваме... Днес, на този ден... от всеки месец... от всяка година... в
който и да е век... аз съм предразположен към щастие. А
живея това, което не съм преживял....слушам това, което не съм чул.
И ес-
tar onde não estive....Но...Прероден, за да живее...превръща
обикновеното в нещо...Неусетно необичайно...

То вече присъства в несъзнаваното... Нещо, което не ни лъже...
Продължавам напред със сигурност... Съзнавайки
нещо, което правя всеки ден... Живей
Винаги живей с вяра... всичко, което си представяме, е
завладяване на реалитет://....
дали сме робини на някакъв порок или на някаква добродетел...
можем да го заобиколим и да го оставим...
Скачайте... бягайте... летете... в сетивата на въображението си...
нека сърцето ви бие бързо... за да го ударите наведнъж...
върховната свобода на човек, който не съди себе си
с действията си... Да
бъдеш е да живееш
свободно

26 септември 2008 г.

118

Един ден се движех твърде бързо... катастрофирах, останах назад...
после започнах отново... с насърчението на катастрофата... и
увереността на възстановяването... настоявах и живеях така, сякаш
нямаше друг шанс... направих бавна крачка...
но твърд и убеден... върнах се в най-лудото състезание на света...
състезанието се нарича живот... за него се борих...
и достигнах целта... да бъда щастлив, за да бъда добре...
позициониран на финала... осъзнах, че се боря сам... имаш нужда от
свобода
...и това е сестрата на самотата... ами аз винаги съм тръгвала само
от първото и последното място... възможно е да си само първи...
и накрая, когато бягах сам... това беше борбеният дух... но никога не
си сам... имаш живота си пред себе си... и това е бягането...
да живееш и да си първи, докато си последен... когато

Започваме цикъл... естествено е да започнем последни... но има точки...
където сме победители... това е животът... първи на едно място... и
последни на друго... но никога не спираме... така няма бягащи...
в надпреварата на живота... винаги печелим и губим едновременно...
а това е борба и победа в живота!

04 октомври 2008 г.

Подтикнат от безделие... размишлявах, правех равносметки и
накрая... взех страна... действах срещу безпокойството...

чове

к става нещастен... когато не живее сам... когато не може да
издържи на спокойствие... е необходимо да погледнем към

119

щастие... то

идва отвътре... защото вие нетърпеливо търсите нещо... отвън...
ами, това безпокойство

ни натъжава... но да
издържим на самотата и да останем неподвижни ни прави по-
силни... ако можем да живеем със себе си, можем да постигнем
удовлетворение.

на...щастлив е този,

който не търси нищо...защото е намерил себе си...не мислете за
това като за аутистичен начин на живот...а за

най-голямото щастие е...

вътре в нас.

30 октомври 2008 г.

6TAR Има...

бда бъдеш там, когато не искаш... бда
бъдеш там, когато не се налага...
ббъдеш там, когато искаш...
бда съм там, дори когато не съм... бда
съм там, когато не ме усещаш... бда
съм там, когато ме викаш...
бда бъда там, когато си мислиш за мен... бда
бъда там за всичко, което идва и си отива...
бда бъдеш там, когато си
представяш... бда бъдеш там, дори и
да не искаш... бда бъдеш там, просто
защото...
бда бъда там, когато ме обичаш...
бда съм там, защото съществуващ...
бда бъдеш там, защото мечтаеш за
мен... бда си там, докато си тук...
бда бъде винаги там... че
мисля, че ще бъда там...

120

14 ноември 2008 г.

Ако те видя някой ден и те погледна, ще
кажа какво интересно момиче си, в
очите ти има нещо ярко а усмивката ти
е весела и искряща.

Ти беше жена за тези, които искат
Красива и чувствена

Ти беше
този, който ме съблазни и когото някога съм искала
Само заради това,
което почувствах.
Харесваш ли магията?
Това беше моето
ежедневие.

08 декември 2008 г.

Един ден си представих.
Всичко, което само защото , не какво ще
кажа
За да напишете След това е
различно
Този сън беше наистина
страшен
От това да бъдеш и да
не знаеш Какво щеше
да се случи, се опитах
да опиша
Това, което никога няма да видя
Тук завърши едно пътуване в онзи свят на тишина, който
съществуваше
И че някой е страдал Не мисля,
че някой трябва да го прави
само заради самия него.
Това, което другите не искат да
направят Поради липса на
смелост
Те не действат, но знаят как да пренебрегнат
нечие благополучие
Които не знаят как да гледат и да виждат

Какво имате
И че няма нито един на сто...

10 декември 2008 г.

Спрете да пушите и помислете!
Загасявам цигарата, борбата започва като лекарство за повторно
желание.
Пиша, за да прогонвам и създавам. След
две минути истината за писането и за това, че
нещо друго
освен вас.
122 Чувствам, че не мога да го , но от друга страна, чувствам война.
дума за най-
истинското, за победата.
Минаха 16 минути от запалването на цигарата, от
желанието
да го
възродиш.
Всичко отминава, когато го почувствате. Мисля, че
затова ще трябва да изчакаш.
От слабостта до желанието за победа - всичко ще се оправи
като здрач.
Съществувам в постоянен контакт с желанието.
Мисля си за половин час след последния час, виждам себе си и
Чувствам се
така, искам да прекарам времето
си.
Пътуват за секунди, а за минути са като ракети
празнува
всеки напредък.

Чувствам се замаян, като си помисля как ще се развие авансът.

които мога да
достигна. Има крачка назад, защото има цигара. На 35-
ата минута ето действието, което искам да отменя.

Това е направено без мислене, механично и процедурно.
суал.

Имах този достъп по време на процеса на изчезване на
ситуация.

Връщам се в момента, в спонтанността на създаването.
дейс

твие. Думи, фрази с действие и връзка.

Чувам по радиото, че планът може да бъде отменен, мисля за това и греша.

Това ми
представа
за посоката.

Още 45 минути и ето ти още една цигара, мисля си, разбира
се! Всичко, но почти всичко, ме кара да мисля, а това е
необходимо

погледнете в очите.

Това е час с резултат от 20 години за 30-те, които
притежав
ат. Тъй като живеем 66% от живота си, мислейки за 100%, които
33% могат да ни дадат.

Беше сложно, но обяснено. Ако наистина
искам да направя нещо, трябва да се боря и да уча.
означава да действаш.

Не е , едва ли някога ще пуша "единична" отново
цигари.

Идва в един часа, а аз следвам маршрут, който няма
проект.

Разбира се, ще пуша за ситуацията. Моята
природа трябваше да съдържа чистота.

След 2 часа и 03 минути пуших и след това се замислих за това.
Знам.

Ще се появя, нещо се случи. Започнах да се
усмихвам, мислейки, че нещо ще . Най-лесно беше да се откажа,
но аз щях да настоявам.

Станах по-силен и мислех само за победата.

Нещо неестествено беше ненормално.

Докато размишлявам, най-добре е да се преструвам, че спя.

Желанието ще дойде, но няма да .

Нямам светлина, но никога няма да ми стигне енергията.

Усещам светкавична сила, която никога няма да ме засенчи. Ще се
променям, няма да се поколебая да преобразя всичко.

Мар.

Отивам и знам защо
отивам. Спокойна, банална цигара, по-скоро колеблива, отколкото
дразнеща.

124

17 декември 2008 г.

Когато един ден дойде чайка... ще я
попитам...

за да ви върна обратно... Имах
това, което не исках... Когато
не исках нищо... Загубих
всичко...

Какъв щях да бъда без теб...
Обгърнах описанието... В тази
страст...

Имах една огромна любов, която винаги скачаше в галоп...

Когато си помислих за теб, видях какво съм загубил...

Аз тук, ти там...

Колко ми се иска да мога да бъда такъв ..

Сърцето ви...

Тази гигантска любов, която винаги тържествува...

Навсякъде усещах желание... Дълбоко от моя свят...

Винаги съм те искала, дори повече, когато се

смееше... Погледът на щастието беше по-силен от...

Цялото електричество, чрез което всички... Веригата, която
ни свързва и никога не ни разделя...

*** **

Никога не съм имал намерение за случаен сблъсък...

Представям си моста над реката, където паважът е...

вече не означава нищо... Видях

фигурата, избягах и се скрих...

Прочетох на лист хартия думи, сладки като мед...

Текстовете не бяха глупости... Те

имаха смисъл и бяха погребани в миналото... Нещо, което вятърът

мисли и разнася...

Лице, нарисувано с четка в лошо обичана картина.

на...

Вие бяхте тази част от изкуството, която се

получи... Ти беше нарисуван на платното, ти

беше този, който...

Вие бяхте "тя"...

125

03 февруари 2009 г.

Култът

Име на автора

Побягнах, но той ме хвана и ме
издърпа, като ме взе със себе .
Една проклета фигура, която дори не можеш да видиш, но
която се разпространява. Той е неразпознаваемият Вулт на
едно преживяване на
приказно явление.

Фигурата промърмори: Страхуваш се човек
няма лице!

Да - отвърнах с известен страх.
Не се страхувай, защото аз съществувам само в присъствието на
светлината. Вече съм говорил за светлина и енергия, но никога за
човек, чийто
лице Не знам и

сладострастно се появява и бяга, без да го настигне.
на тялото му.
Фигурата е същество на мрака, което не може да живее без
светлина. Странното е сянка, която се крие в тъмното и

126

в тишината.
Но вие излизате от светлината и с тази шапка, която носите без
лице, черно.

Издигам се до небесата, увеличавам с изкривяването на
погледът и светлината ти
метаморфен. До
небето се смея като никой друг, смея се като султан
и на разочарование

Отговарям със скоростта на черното небе и плътността на
Ще изям всяка капка
от кристално чистия, остър дъжд. Но за човек
без вода на лицето

през тялото ми и собствения ми макинтош.
Фигурата не се
попива. Защото е направена
от сянка.

Тези въображаеми фигури бяха пресъздадени от мен
спира в тихата нощ,

прогонва онези, които бягат от тъмнината и търсят
светлина. Аз съм приятелска сянка на
нещастieto. Цялото зло на Вулт е в това, че не
съществува.

Това е липсващо явление.

*** **

Крясъкът

Като форма на удоволствие за цял живот се появява от мътната душа,
чувството за защита от другите и ужасното бучене на душата.

Този, който се издига, не винаги пада, но се издига от измамата до
предизвикателството.

Това, което наистина виждате, е възходът, а не падането от пропастта.
Във висините на вълните, където зеленината е и синьото избледнява.
Червеният цвят се появява като предупреждение за принципите на
другите.

Тъмното, мрачното, лекомисленото не винаги присъстват, сякаш
утежняват ситуацията.
отчаянието на пронизителен, тих вик.

С думи това е среща със свръхестествена магия, която включва
страст.

Без уловка, буква по буква, се изгражда литературна стена от думи
възниква неизбежен факт... там, където се пише и се леят сълзи
на несломимо удовлетворение, чието съществуване не е
противопоставено, а сякаш е
се съживява и възниква в резултат на разпадането на антарктическия
лед

която отблъсква собствената си
магията да бъдеш сред чудотворните същества и сякаш да се
издигнеш в пламъци
изгаряше от желание да произнесе това, което отдавна беше обявено.
Той пише и превежда
разтоварването на машината на сътворението.
Между репликите и поговорките, ето какво мисли единият, а
другият коментира.

03 февруари 2009 г.

Vertigo

Начало, пропаст, защото времето не е ефимерно.
ро.

Паралелното падане на лош старт, аз се охлаждам.

На пръсти се балансирам и скачам, мергу-
Ихо.

Не се отмених, скочих и си представих световъртежа. Бързо ми
подскочи сърцето, заради нещо, което си представих.
не .

Отпред видях целия си живот за секунда, докато се плъзгах покрай
във въздуха.

Това беше свободното падане от удара в земята...

...През мокрия асфалт, който
блести на пътя, вдишвам
дълбокия въздух

Замръзнало е!

Мокрият асфалт

Усещам как хладната вода блести в тъмното Тя ми
напомня за яркото, искрящо небе

И ето как изглеждаше земята...

...Силен, този удар щеше да унищожи това, което предстоеше.
Часовникът спря и увековечи момента на мисълта му.

Саменто.

Със скорост, по-голяма от тази на вятъра, той пируетираше и
свивайки се на
кълбо, той се обърна и се изкачи, изкачи се и се върна в момента, в
който беше напуснал.

към предишния
така че няма да има такива по-късно, затова го наричам повдигане
от падението, в което

.

14 февруари 2009 г.

129

Pride

Усещане за себе си

Виждам как другият е страдал Някой,
който е почувствал

И че другият никога не е
виждал В кожата на другите
Надявам се, че никога няма да
страдаш Духът се издига

Помощ и взаимопомощ

По пътя има камъчета

Именно тези препятствия пораждат гордост Тя се ражда в
мен така

Вярата, че съм дошъл на този свят, за да
се боря докрай

И се погрижи за себе си и
накрая Бъди и се задълбочи
Да опознаеш другия
И вашият свят

*** **

130

Фехтовка В
изкуството на има
удари, които се нанасят
Всичко преминава през
усещане Удар от върха на
меч Борбата на
страданието
Без да има смисъл, което предава сила
На победа и
притежание Ето,
съществува сияе
Победителят и губещият
Когато паднат, усещат
болката
Но той се изправя и
побеждава Той е боец, който преодолява
болката Представя си себе си на върха на
последното действие
И можеш да видиш славата
на победителя и победения Всеки,
който се бори, заслужава
жадуваната победа

25 февруари 2009 г.

Тази сутрин Беше
зора... Безразсъдна и
мъчителна...
Една сълза не е ... на неудържим вик...
Това има смисъл Във
влажното лице... в утрото на
зората...
Нощта вече беше настъпила...
Времето беше минало... Надигна
се плач...
И ми каза да бъда бдителен...
За слънцето, което ще
дойде... И сълзите ще се изпарят...
Това течеше... И
светът с неговите облаци...
Те казаха Усмихни се...

*** **

131

Прост

Удивен, ... Това, което щеше да се случи...
Щях да поема контрола и наистина да го изпробвам...
Решението беше взето...
Не би се появило от
нищото... То щеше да се
появи...
От дълбините на чувството, което изпитвах... Времето на
навиците е на път да си отиде...
Смелост и упоритост... Тя подхранва
надеждата ми...

Бездната ставаше все по-ясна...
И от мъглата и коварния вятър... се появи
волята за победа... Нещо, което щях да
постигна...
Късметът е на път да удари...
Време е да обичаш себе си...
И напредък в битките и сраженията...
Безпогрешно...
Беше ясен изстрел...
През следващите няколко дни... Имам
правилен показалец...
Прочетох часовете, минутите и секундите...
И се освободих, сякаш с магия... Ето какво видях
в този ден...
Щастлив и доволен... Повече
от повечето хора... Той беше
различен...
Тя идва от ума... Със сигурност ще
се случи... Ще се случи...
Просто...

132

28 февруари 2009 г.

Уебът,
в който се вгледах сериозно в
заобикалящата ме среда... Видях
пейзажа и той не е грозен...
Погледнах към обществото...
Видях мрежа, в която .

Тя е свързана и си представих паяка...
Това беше сюжет...
Истинска драма...
Смъртта беше посещението на паяка...
А паяжината беше нещо като вечеря за него...
Паякът е взел тези, които са страдали най-много, и е изплел
най-малкото... Той жилеше хората и сякаш ги
приспиваше... Този поглъщач поразяваше всички...
Един ден сънувах, че онези, които са загинали в мрежата му...
Това беше грозният
паяк... Смъртта беше престанала да
съществува...
И смъртността щеше да се поддаде...
Това беше мечтата да бъдеш
безсмъртен...
Не се страхувайте от паяжината, паяка и живота...
Всички се поддаваме, но това зависи от нас...
Образувайте паяжината и по възможност бъдете
добри...
За да не стане животът грозен...
За да имаш волята да живееш и да не гледаш паяка...
Като края... Но
по-скоро краят на един цикъл... На
едно общество/мрежа...
Който винаги е в процес на изграждане...
Изграждането на мрежата е еволюция... А за
паяка няма решение... Паяжината, грозният
паяк и аз...
Въображение...

133

16 март 2009 г.

Светлини за кафе

Между цигарите

Лошо изтрит
И печено кафе
Присъствам в това пространство
Това е просторно, добре посещавано място,
където хората се появяват
Откъдето и да се
виждам в бъдеще
Създаване на връзка в това
пространство, където ще пиша и ще
имам цел, която да следвам
Което се надявам да постигна
За около 2000 часа, по един на ден, се
посвещавам на това пространство.
По-конкретно кафене Luzes, където
се надявам да осветя между редовете
Ежедневието ми
Чувствам релаксираща енергия

134

Дори само за момент ще
продължа да пиша ежедневно
Непрекъснато
Създаване, блуждаене,
мислене И писането е
нещо, което намирам за
вълнуващо и
предизвикателно.

*** **

Морето

Представям си себе си сред
моретата На дъното на моя свят
има живот!
Потапям се в океана на писането, където
виждам да тече мастило
Създаване между красиви редове
Текстове, фрази, стихотворения
Или дори обикновени размисли Без
много внимание
Или ручей, дори
напрежения Има
намерения В моя океан
Писмата се ловят
С харпуни, за да ударят
дълбоко сърцата, които
се чувстват
разнообразни
Емоции, усещания Но
важното е да се потопим
в нашето море и най-вече
да обичаме През
различните морета.

16 март 2009 г.

Фенер

Запалвам фенера От
сила към енергия Ето,
той гасне
Осветена
празнота, с усещане за
удовлетворение се събужда в
мен
Безкраен копнеж
Случва се така, че светлият
пламък осветява минаващ
следобед
Бавно, много мързеливо Това е
леко пробуждане на
блестящ поглед и сякаш
се ражда завоевание в
присъствието на един
Знаете,
издишвате плътен,
интензивен парфюм
И заразителен, вижте
Миризма, която ви
харесва да
вдишвате и
Колко е хубаво всеки
ден да дишаш един и
същ въздух

*** **

Усмивка
Усмивката не винаги е
необходима
Но какво те прави красива
Дискретна усмивка
Интимна, знак
На радост и разпускане Като
очарование Вечна радост Много
естествено и спокойно
Когато се усмихваш мъдро, ме
удря сияние, което лукаво
Не лъжеш и когато ме
докосваш, си спиращо дъха
различно.
Замислям се дълбоко за миг Как
щастieto
Тя се появява в
реалността От
двойствеността на
Весела усмивка към
поглед с много блясък
Как понякога съм живял

18 март 2009 г.

Fado

Фадо

Съдба, която бележи
копнеж

Далеч от
пустинята, но много
близо

От жаждата да те
видя до желанието да те
искам

Само за теб

*** **

138

Усещане

Не всичко, което чувствам,
записвам

Но аз чувствам това, което
пиша

Ето един прост, но
Не омаловажавайте това,
което чува сърцето ми

*** **

Дума на вятъра

Ако вятърът
можеше да те отнесе

Няколко думи

Бих писала с дъжда Какво
бих писала с пощенска
картичка
В него
щях да нарисувам слънцето
с неговите лъчи и щях да ви
кажа, че
Ти си моята енергия И
моето слънце винаги ще
грее за теб
Дори в дни, когато
Сняг
Такава беше мисълта
Вятърът винаги
щеше да духа

139

19 март 2009 г.

Мислене, размисъл и действие или бездействие

Не можеш да го
изразиш Усещаш
го и колко е
трудно.
Да чувстваш, а не да
изразяваш Понякога е
достатъчно просто да
съществуващ, но да
размишляваш
Преди да реагираш Като
чувство Процес и
преструвка Преструвай
се на такъв
Контрол на мисълта

Да действаш или да
не Веднага да
погледнеш
Разумното След това
да се преструваш
Това е усещане След
размисъл
Така че да, реакция, може и да
не усещаме, може и да
усещаме.
Не реагира
понякога за
Замълчи мисълта си и
просто бъди
За присъствието това
означава да бъдеш

23 март 2009 г.

140

Препятствието не
е препятствие Самият
спектакъл Победи без
страх
Понякога усещаме болка, но
смисълът е да живеем
И се борим да се развиваме
Понякога това е изразване
И да се научи
В борбата за живот
винаги трябва да
Реакция на загуба, на нещастие
Преодоляването на
препятствия е

Максимизиране на себе си
В преодоляването е
Върховното удоволствие
завладяването и
даването
За нас дължимата
стойност на надминаване
на себе си и
Печелене на
стойност Чрез учене от
пораженията
И накрая, победата е
същността на
Living

25 март 2009 г.

Морски водовъртеж
Водата се къдри в
морето, пясъкът
А гаг
Капка по
капка Зърно
по зърно
Вятър, който се търкаля
по земята, хващам с
една ръка
Капките на океана с друг
пясък на морския пейзаж
Това е безкрайност,
потопена в ръката Тя се
разхлабва, освобождава
се, разширява се Усещане
за онези, които са имали
всичко в ръцете си

Но не можеш да имаш всичко
Не можеш да постигнеш
всичко
Понякога това, което пазим, се изплъзва
от ръцете ни
В сърцата ни и в ръцете ни

Всичко има емоция И улов,
който се появява,
образувайки вихрушка

29 юни 2009 г.

Не че това, което ви казвам, е вярно, но не е лъжа.
Абсолютно!

142 Парещата болка от загубата. Къде, но къде
си? Какво направих?
Не съм сънувал, защото съм буден и чакам.
Ти ще дойдеш, ще ме спасиш от този ропот, който ме отвлича,
разваля, чупи и разваля и казва, че те няма! Там, където съм, искам
повече, не мога да издържам просто да бъда дишам.
Вървя напред, а ето че нещо не ми позволява да продължа.
Защото се връщам напред-назад, където дори не съм или където
не мисля, че съм.
Искам да избягам, слагам цигарата си, удрям се в скалите и тлея.
Сърцето ми е като цигара, която гасне, докато не пожелае да
бъде запалена отново.

Ти ще бъдеш този, който ще ме стегне и ще ме развърже
на възел. Защото аз не искам, не искам да бъда разхлабена нишка,
която
Завържете се, не се стискайте повече.
Не искам да бъда това, което казвате или те казват за мен, искам да бъда
какво
чувствам. Този сляп възел не виждаш, че той задушава, притиска и
унищожава.
Това равенство ще бъде нарушено.
Всичко се връща към
нулата. Искам да бъда просто 0 без никакво логическо
продължение, не искам да съм положителен или отрицателен, но
вие настоявате, че
трябва да го направите и да го осъществите.
Оставете ме на мира.

Защо плача?

Мислех си, какъв си ти? Толкова банално, толкова подобно на това, което си мислиш, че си, ти си па- дрон.

това, което не можеш да ми дадеш, и това, от което се нуждая, ти не си
вие

. Искам себе си.

Искам да си такъв, какъвто винаги си бил, какъвто съм смятал,
че си, или когато не си бил, си бил такъв, какъвто си станал.

Аз съм си аз.

Не знам как започнах тази история, но нямам нито стрела, нито лък,
камо ли мишена.

Не се стремя да уцеля, дори не искам да се стрелям, чувствам, че
това, което уцелвам, стрелата е заседнала в сърцето ми, затова ме
боли. Самотно сърце, белязано от удар, който не го съживява,
болката е твърде силна заради желанието да помпа.

Не съм свободен.

Никога няма да бъда напълно свободен, обичам свободата си, но
се чувствам обвързан от тези, които ме обичат.

Защо ме обичат? Чудя

се дали го правят.

Искат да бъдат свободни и обвързани с
някого. Аз искам да се чувствам сам и

незабелязан.

Не искам да разбирам нищо, не искам да мисля за нищо, защото вие
нахлувате в мен, искам да се отдалеча от това, което ме приближава.

Не

искам любов, която казва, че е свобода. Не искам любов, за която

казват, че е свобода. Искам само

да освободя това, което е в мен.

Мъката, загубата. Той беше
и вече не е.

Дойдох в момента, в който не усетих, че сте си тръгнали.

Тази природа на правене и отменяне и, нещо повече, на това да ни
казва какво да правим.

Не искам да правя нищо, не искам да ходя далеч, искам да отида
там, където не ходя.

Ще си тръгна и няма да нищо със себе си.

Не плача, не се смея, не мисля, не гледам и защото чувствам, че не
съм мъртва.

Каква трагедия!

Отивам и трябва да отида, един ден и аз ще се предам.

145

Защо? Да,
питам се защо това, защо онова, но не искам да мисля за това,
което вече е казано.

Не искам да се боря, не искам да приличам толкова много на някой, който
никога не е
бил. Гласът измъчва онези, които плачат.

Задръжте.

Пътувам, идвам и си отивам търпеливо.

Какво да кажа, нямам, не разполагам с много и ми липсва толкова
много.

Съществува, което ми казва, че не искам повече, нахлува
в мен. Аз не искам.

Не искам да се връщам, искам да съм тук, когато му-
Музиката свири и вятърът
духа. Не искам да бъде дявол, не искам да бъде ангел, не
Не искам нито рая, нито ада.
Искам Земята, където всичко съществува.

Име на автора

Не искам да си тръгвам, искам да остана там, където съм, не
всичко, което има, просто имам нужда от място, където да
дишам и да

да помислите
за това. Представям си и създавам собственото си
съществуване.

Искам само въздух, за да
дишам. Искам да бъда свободен като въздуха,
който дишам.

Видях, усетих, чух, но ви казах и това, което не мислехте, че ще
чуete.

Толкова много ти казах, но нищо или почти нищо не те
трогна. Би било прекалено да искам вниманието ти, няма
повече съблазняване. Искам да те видя суров.

Знаеш ли, понякога разкъсвах кожата си, за да те накарам да
почувстваш, че съм жива плът и че страдам от разкъсването на
кожата си.

146 кожа, която трудно расте и се възстановява.

За вас аз съм жива плът, пълна с белези и рани.

Не знам какво искам да изразя. Но
нещо ме смазва, защото не искам, но го правя.

Дълбоко в себе си исках да имам по малко от всичко или нищо, защото

Нямам нищо ценно. Аз съм
сама, а ти си по-самотен от преди.

Пиших това, което по-късно щях да прочета и което исках да предам.

Знам, че не е лесно.

Мисля, че много неща няма да бъдат казани и много ще бъдат
които няма да бъдат разбрани.

Отхвърлено.

Искам категорично да отхвърля това, което ме обеднява.

Тривиалните неща нямат място в сърцето на емоцията.
Това, което виждаме само с един поглед, може да бележи сърцата ни.
Не може да го понася, не иска да го вижда, но усеща това, което
виждат очите му.
Никога не отваряйте очите на сърцето си, защото то може да не
вижда повече и да страда.

Аз съм тук.

Виждаш
ли ме?

Не мисля така!

Усещаш ли ме? Аз също не
мисля така! Какво виждаш в
мен?

Хъм, останах тук, за да не ме забравиш, не мога да понасям те няма,
защото това, което ни обединява, понякога ни обединява.
отделно, но аз съм тук.

147

Няма да се преструвам

Ще пиша и ще го оставя да тече.

Това, за което искам да пиша, несъмнено е сълза. Както написях,
една сълза е такава, каквато е, тъжна, самотна, мокра, отпусната.

Позволете ми да избърша сълзите ви, болката ви, тъгата ви, самотата
ви, задушаването от това да сте сами.

Позволи ми да облича сълзите ти, искам да изпия болката, която
изпитваш.

Сам, сам. С
мен, това съм аз, само аз!
Какъв съм аз?
Това съм
просто аз.

Чувството се разширява до истински усетена болка.
да.

Какво е усещането да сме ние.

Да мислим за себе си означава да отидем отвъд това, което
идва отвън. Обръщайки се навътре, аз знам, че съществувам. За да
съществуваме за другите, е достатъчно да се вгледаме в себе си, но те
никога няма да видят същото
мен, че мен.

Свободни страници,
свободни листове,

Свободни изречения,

Искам всичко да излезе навън, не искам да задържам нищо, искам
да се изпразня, само така ще се развия, всичко, което пиша, ще се
изпари,

Болката от още едно изречение, всяка дума е твоя болка, искам да
пиша, за да се освободя.

Не искам да страдам.

Още един ден
Утрото, свежият утринен въздух, също така и шумът. Искам
нощта, тихата нощ, в която виждам в тъмното
светлината, която носите със себе си.
Да обединим тишината и мрака. Да
направим така, че затъмнението да
се превърне в светлина.

Стихове, песни, талисмани, магии, стихотворения, фрази.
Искам да бъда твоята светлина в тъмната
нощ.

Как се оставих да си отиде...
В дебрите на дълбоките приливи и отливи...
Арфите на русалките свирят силно.
Искам да остана и да гледам
За вас, без да ви казвам какво ще напиша. Никога да
не те забравя.

Нищо!
Не исках нищо,
Целта на тези думи е нулева. Не искам да
четете, не искам и да пиша повече
това, което искам да ти кажа един ден.
Но сега исках само малко нищо.

149

Не знам дали ще я прочетеш, камо ли да разбереш какво имам да ти
кажа.
Това, което искам да осъзнаеш и разбереш, е, че ти си важен, да,
важен си за мен и именно там можеш да разчиташ на мен.
Но няма да кажа на никого.

Ще чакам смъртта да ме разочарова.
Смърт?
Смъртта не !
И тя винаги е там. Не се страхувам
от смъртта, а от това да те загубя.
Не че нещо боли, но болката от това да имаш и да нямаш е разликата
в съществуването, как може да е така?
Не искам нищо, защото има малко и нищо от много

Искам, не искам нищо, повтарям, имах всичко, когато не го знаех,
и сега, когато знам какво има, не искам нищо, ако отхвърля това,
което и което няма, ще бъде свободен, свободен от всичко, което
ме обвързва, и ще се откажа от горчивината, от това какво е да
имаш.

Достатъчно, просто
искам да бъда!
Мога ли просто да
бъда себе си?

Да, аз и нищо друго, защото и аз не искам това нищо.
"Безвремие" Той
почука и почука отново... Чукаше непрестанно с
поток...

Без прецедент на аномалия или рана... Един ден се отвори...

Никога повече няма да го направя...

Беше отворена и в един миг се затвори...

Как да го произнеса, беше мое, винаги мое...

Но в крайна сметка
вие ... Той, ти и аз

...

С една дума, ...

Сърце!

ДЪЛБОКАТА ТЪГА ОТ ТОВА, ЧЕ СИ ...

Е ДА НЕ ПОЗНАВАШ СЕБЕ СИ...

ДА ЗНАЕШ И ДА СЕ НАУЧИШ ДА ЖИВЕЕШ С

INTIMATE ...

ЕТО, БЕЗДНАТА Е МАЛКА... ДА ИМАШ И

ДА ПРИНАДЛЕЖИШ Е НЕЩО, КОЕТО ВИНАГИ СЕ РАЗ-

VANESE ...

КАТО ЧЕ ЛИ СЕ ОТРИЧА, Е БЕЗ НЕЖЕЛАНИЕ

...

В СЪЩНОСТТА НА ЖЕЛАНИЕТО ДА БЪДЕШ...

ТОВА Е ОТ СЕБЕ СИ, КОЕТО МОЖЕТЕ ДА ВИДИТЕ ДЪЛБОКО В
СЕБЕ СИ

И ТОГАВА ВИЖДАМЕ, ЧЕ НЯМА НИЩО ПО-ЛОШО...

КАК ДА БЪДЕМ ПО-ДОБРИ...

Ето една мисъл, която съм сигурен, че ще изразя... Колкото по-ниско
е нивото, на което се поставяме

...

Ще видим как висшето същество се приближава все повече и
повече...

Безкрайно знание... Винаги
утопично...

Ето, едно същество се ражда, живее, учи се и ... Когато
наистина осъзнаеш ...

Много добре знаете, че сте се отдалечили от познанието...

Всичко и собственото си същество...

Какво се е променило?

Всичко... в моя свят се променя! Защо?

Защото съм готов да се променя и
да се изправя пред всичко... но
почти пред всичко...

Идва от моя свят... моя свят на
неми?

Това е интелектът...

Кой ми казва да действам... по
правилния начин!

ПРЕДСТАВЕТЕ СИ!

В СТРАТОСФЕРНО ИЗМЕРЕНИЕ, БЕЗ ГРАНИЦИ ЗА
РАЗШИРЯВАНЕ, РАЗОЧАРОВАНИЕТО ОТ МАГИЯТА, ВЕЧНО
НЕДОСТЪПНА НА НИВОТО НА САМАТА ИЛЮЗИЯ, ВИНАГИ ИДВА
С ТЕ-

МЪГЛЯВ ОБЛИК НА ИСТИНСКАТА ИЛЮЗИЯ НА ДУМАТА, КОЯТО
ВЕЧЕ Е ПРОИЗНЕСЕНА КАТО РАЗОЧАРОВАНИЕ; ГЕНЕРАТОР НА
ИНТИМНИ КОНФЛИКТИ НА ПРОСТАТА АГОНИЯ, КОЯТО
ПРЕОДОЛЯВА ВСЯКА ХАРМОНИЯ.

ЕНИГМАТИЧНА, ДЪЛБОКА И ЧУВСТВИТЕЛНА, ТОВА Е
НЕОБВЪРЗАЩАТА ЕНЕРГИЯ НА БУКВАТА ПЛЮС ЛЕ- ТРАС ИЛИ
ТВЪРДЕ МНОГО БУКВИ ЗА ТВЪРДЕ МАЛКО ДУМИ.

ЕТО ЕДИН МЕНХИР, КОЙТО СЕ УТАЯВА ВСЕ ПОВЕЧЕ И С
ПИСАНЕТО СКОРО ЩЕ ОСТАНАТ МНОГО НЕЩА
ДЪТА.

НЕЩАТА ЩЕ ДОЙДАТ ПРИ ВАС НАПРАЗНО, МНОГО ОТ ТЯХ ЩЕ
ВИ НАПУСНАТ, ДРУГИ ЩЕ БЪДАТ БЕЗПОЛЕЗНИ. ДА ВИ КАЖА, ЧЕ
НАЙ-ГОЛЕМИТЕ НЕЩА ЩЕ БЪДАТ ЗА ХУЛИГАН, НО АЗ ВИ
"ИЗПОЛЗВАМ", ЧЕ МАЛКО ОТ ТЯХ ЩЕ СИ СТРУВАТ, НО ТЕЗИ В
РАМКИТЕ НА НАЙ-МАЛКИЯ ИН- ТЕРЕС ИДВАТ СТОЙНОСТТА,
КОЯТО САМО ВИЕ МОЖЕТЕ ДА ПОЛУЧИТЕ. ДА ЖИВЕЕШ, ДА СЕ
РАЗВИВАШ, ДА СЕ УЧИШ И ДЪЛБОКО В СЕБЕ СИ ДА НЕ ПРАВИШ
НИЩО.

ПРЕДИ УТОПИЧНОТО МАЛКО ЗНАНИЕ.

ЕТО ЕДИН ДЕН, В КОЙТО МАЛКО ПО МАЛКО ДА НАУЧИМ, ЧЕ
ПИСАНЕТО Е ИМАЛО ЗА ЦЕЛ ДА ОБЕДИНИ ПОЗНАВАЧА НА
ОБИКНОВЕНОТО ЗНАНИЕ ОТ НАУЧНОТО, ЧЕ И ДВЕТЕ МОГАТ ДА
БЪДАТ ОБЯСНЕНИ САМО С ДЪЛБОКАТА САНТИМЕНТАЛНОСТ
НА ПОЗНАНИЕТО ЗА СВЕТА.
ОПИТЪТ ОТ +

152

Ще започна там, където искам да свърша.

В стаята ми се разнася дим. Интериорът ми също е нарушен.

Искам да скъсам с теб и останалите. Ще успее ли?

Сила, сила и сила, която ме преследва и ми казва да
вървя напред без страх!

Ще свършиш, преди дните ми да свършат.

Ще отхвърля всичко отвън, точно като мен.
Ще го почувствам... Не знам, но тук ще оставя малката си история...
Ако сте на тази страница, значи сте любопитни за моята малка история.
Това, което ще ви разкажа на тези страници, ще бъде за мен, за да намеря истинското същество, което живее в мен, без външен свят.
Как е това? Нека видим как описвам моята история.
В момента не се движа, но се отдръпвам, готов да продължа напред. Димът продължава да прониква в това пространство.
Тази история започва там, където ще завърши. Това, което искам да ви разкажа, е борбата срещу всичко. Да видим дали ще успея да стигна до края и да кажа:
Имам всичко, а не исках нищо, като да максимизирам вътрешния си Аз.
Тя вече е тук, за няколко мига я изравних в цигари броят на страниците, които разглеждате.
Нека продължим с борбата, тя ще продължи толкова дълго, колкото е необходимо.
Той преброява часовете, минутите и секундите. Свърши!
Ще започна оттам, откъдето спрях.
Готов съм този дим да се провре през прозореца и да се освободи във въздуха, искам да бъде този дим, който съществува само от въздуха.
Искам само да дишам въздуха.
Искам да плувам и да си представя това, което ще ви кажа.
Правя това, което не искам да правя, започвам с това, че винаги извършвам едни и същи неща

грешки.

Битката далеч не е .

искам да ви предам, са чувства, ситуации и
конфликти.

А борбата се състои в преодоляването на
същността, която бях.

Искам да бъда другият, фигурата, която ме преследва.

Моята собствена съвест, която ме предупреждава и ми казва:

Появете се,
преодолейте себе си. Тук стоя неподвижно, но се боря срещу
движението.

така че

Продълж

avam. Вулт мой, ела при моето Аз.

Освободи се, разшири се, позволи ми да бъда като теб чрез
на мен.

Оттук започва това, което ще бъда.

154

Какви съмнения, движение напред без отстъпление, това е фигура,
която
ме преследва.

Направете го, осъществете го и се преродете, за да живеете и
чувствате. Без демагогия и илюзии, живеете това, което не можете
вижте.

Защото само така ще постигнете напредък, ще се
изправите и ще кажете. Искам да бъда това,
което съм, Аз съм Аз. Съществува, което
съм бил, и фигурата, която ще бъда.

Ще бъда такъв, какъвто си го
представям. Ще кажа на този, който ме преследва, да
продължи напред.

Изправете се пред мен и аз ще се
освободя. Краят тепърва започва.

Всичко, което си
мислех. Пазете се от това същество, което ви преследва и в
края на

кабелът е ваш приятел.

Вече не съжалявам за този момент. Настъпи
краят на мъчението, той ме докосна и ми прошепна.

гоу:
Там ли
сте?

Това е край на принципа, за който ще докладвам тук.

Засега казвам:

Стига, ела при мен и ме приобщи до победата.

Ти си се превърнал в мен. Завладей ме!

Ти ще бъдеш моята миризма за последен път.

Да, ти си тръгваш.

Не съм натъжен от заминаването ви. Всъщност

очаквам с нетърпение заминаването ти.

Отидете, както сте дошли, и си тръгнете, както сте пристигнали. Не те искам, но ти си нещастие, което не може да се измери. Присъствието ти е обида.

Знам, че за вас никога не съм печелил, а само губил.

Вие сте като цигарения дим - приятел на болестите.

Отиди си, отиди си, няма да съм там, когато пристигнеш. Както казах, излъчвам твоята миризма само с отиването си... Получавам друг вкус и парфюм.

Може би не знаете или нямате предвид какво предлагате.

Откакто се помня, те познавам от няколко години. Достатъчно, за да може сега тук да се крие желанието да продължа с теб.

Първоначално ще скърбя за присъствието ти, но, благосклонност към по-малките злини.

Вие сте обектът и аз създавам нашата връзка, но фу- nest удоволствие и

илюзорни за доста лошите условия на живот. Осмелявам се за лишенията. Защото само тогава може да е светло и естествено, чрез

въздух, който ме храни.

Компенсацията ще бъде свежа, спокойна, топла и хармонична.
естествен вятър, който се движи като времето, винаги в северна
посока. Въздушните течения, които духат срещу нас, ще бъдат
бури, които са изправени пред нас, Нищо не може да бъде по-естествено
отколкото самия дим във
въздуха. Какво откриваме във външната природа като инте-
хармонията на свободното същество
на теченията.
Самият корен на освобождението цъфти, расте и седиментира.

сѝо.

Безспорната воля на нашата среща е самата
роза на времето
156 на пустинните пясъци, които укрепват разума.
Освобождаване от образа на обикновеното човешко същество, от
ексцентричността на интимната връзка, която ни отдалечава. Ние
сме различни, аз съм естествен и органичен, ти си артифи-
к иалния

и синтетични, и затова не можеш да се изразиш без
мен. Без акта, който ще неутрализирам, ще ме направиш
щастлива. Ще ти отворя вратата, за да дойдеш и да поговориш
с мен.

Но ще я оставя отворена, за да можете да си тръгнете веднага след
това. Вулто, наясно ли си с размножаването си?

търпение
на безпокойство. Вие
сте и ще бъдете .

Всички имаме тези глупави фази, обикновено в
дете. Но
ако ни казват като възрастни да освободим детето в нас, ето защо
и аз имах такова с вас.

лоша
фаза. Връщам се към спокойствието на
пациента. Можеш да си тръгнеш, а аз ще
заклуча вратата.

Знам защо си дошъл, но знам и къде отиваш.
шофират
е. Бездната е широка, мисълта за отпускане е още по-широка.
гар.

Избягай без мен, затвори се и избухни.

От първия ден твоята дума е моя.

изречение, но не ме изключвай, когато ми кажеш следващия път,
Здравейте, аз съм тук, но съм сигурен, че пътуването ви ще бъде
завръщане към суровата, но хармонична реалност, за която става
дума.

ако искате да ни позволите да нахлуем, какво имаме, което търсим?
Само една дума от вас, която е "Сбогом".

А ти си , далеч...

Беше за последен път... Краят на копнежа. Сълзата падна и
заличи вика.

Въжето, което ме стяга, не е същото въже, което ме задушава.

Възелът в гърлото ми, който се държи на една нишка.

Задушавате ума и задушавате съвестта.

Това, което предоставяте, е бавна смърт на подмладяване и
да се разхождаме така и да говорим така, както го правим. Никога
няма да изтрие острата болка, която с един-единствен удар
прорязва стряскащия живот.

На първо място в паметта ми е унищожителният, призрачен удар.

Това беше твоето дихотомично присъствие между битието и
небитието. Животът пътуваше във фотографски моменти, които
всички

и в един миг се изпразва. Защото ти живееш в мен, извън мен. Изтрий съдбата си и изживей дробта.

Това безвремие се разпространява през следващите няколко мига.

Като да летиш, без да напускаш мястото си.

Този миг, който никога не спира, защото дишаш и никога не можеш да спреш,

това, което ви кара да дишате.

Животът е толкова силен, колкото и желанието да дишаш. Но само дишането не е живот.

Когато сте спрели да живеете, не сте спрели да дишате.

Ето защо това, което идва при нас, е има-
бездомност. Без
граница и последици, към следващия етап. Този, който се
появява от това да бъдеш друг във всеки един момент вар-
158 ни казва какво наистина
состои, тази илюзия за пропагата е самообвинение на
живеем, докато сме живи, това, което
ни движи, е природата, която ни заобикаля и кон-
само ни разсейва,
Искам да кажа, че цялото поглъщане на момента е просто...
иллюзорно, тъй като природата отразява
всички кадри в случаен и свръхрелефен
по-висока всяка
миг на човешкото движение. Всичко,
което се появява около фигурата на "Аз", е външно.
който увеличава
интериора, но улавяне само усещането за разсейване е
едно по-висше
същество, което ни движи - Майката
Природа.
Ако в момент добродетелни, противоречиви те
нахлуват в

се асимилира в мига на ума, тези входи не могат да съответстват
на обучението и резултатите от
всеки импулс. Добре,
че си излязъл от необятната и далечна мисъл...
менти.

Искам да поговорим ... ти решаващ, винаги мано-
Брасте.

Обръщайки ролите, кажи "млъкни". Полетът
на една дума е действие.

Как да ви игнорирам и да ви накарам да си
тръгнете. Летиш в сянката на вятъра.

Защо се криеш и се появяваш, когато искаш?
рез.

Не виждате ли?

Погрижете се за някой друг и ще имате приятел, различен от вашето
обикновено нещастие.

Всичко се изпарява.

Ето как, броейки до десет, осъзнах колко много ще се отвори
мигновеният поглед на прозореца на бъдещето и ще видя само
последния дим, който се вие, и как щракването на бъдещето става
голямо и
огромно.

